НАРОДНА АРМІЯ

10 листопада, 2016

#44 {5473}

ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЯ, ЄВРОАТЛАНТИЧНІ СТАНДАРТИ, МЕДИЦИНА ТА ЛОГІСТИКА,

АБО ПРО ДЕЯКІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОЕКТУ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ВІЙСЬКА НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ…

Найближчим часом на розгляд до Кабінету Міністрів України надійде проект Державної програми розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року стор. 4

Ветерани АТО — військовослужбовці Збройних Сил України Вадим Мазниченко та Вадим Свириденко

НЕЗЛАМНІ

НА ВІЙНІ ВОНИ ВТРАТИЛИ КІНЦІВКИ, ПРОТЕ НЕ ВТРАТИЛИ СИЛУ ДУХУ

Днями з Вашингтону повернулися представники України, які вперше взяли участь в 41-му марафоні морської піхоти США. Серед них — військовослужбовці Збройних Сил України Вадим Свириденко та Вадим Мазниченко, а також Павло Степанов і Дмитро Фесенко з Національної гвардії України. Перемагаючи біль, наші хлопці подолали 10-кілометрову дистанцію і продемонстрували всьому світу передусім мужність та незламність духу українських бійців. На фініші їх зустрічали американські морпіхи, віддаючи по-військовому честь. стор. 6-7

КІБЕРАТАКА — НОВИЙ РІЗНОВИД «БРАТСЬКИХ» ВІДНОСИН

Росія нарощує інтенсивність своїх агресивних дій у світовому кіберпросторі

стор. 5

ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВІЙНИ,

або Що значить загострене почуття справедливості ветеранів АТО

Колишній розвідник-снайпер 72-ї омбр, інвалід війни Сергій Селезень із позивним «Лис» після лікування та повернення додому організував фермерське господарство «Гармонія». Менше ніж за рік воно стало конкурентом для тамтешніх сільськогосподарських «магнатів». Крім того, атовці, які працюють у «Гармонії», стали грозою для всіх місцевих браконьєрів і «чорних» вирубувачів лісів стор. 8-9

ЗА СИНА...

Володимир Голоднюк — батько Героя України з «Небесної сотні» третій рік активно допомагає війську стор. 10

ДЕ КУЛІ СВИСТЯТЬ, ДОЛІТАЄ Й ГАЗЕТНЕ СЛОВО

Бійцям на передовій інформація потрібна не менше за боєприпаси і воду. «Народна армія» — чи не єдина альтернатива путінській пропаганді в солдатських окопах стор. 11

ГРОШОВА КОМПЕНСАЦІЯ ЗА КВАДРАТНІ МЕТРИ — РЕАЛЬНИЙ ШАНС СТАТИ НОВОСЕЛОМ

В умовах постійно наростаючої проблеми безквартир'я у війську грошова компенсація за неотримане помешкання виглядає привабливим варіантом отримати власний дах над головою стор. 12

«ОТАМАН» ІЗ «ГВОЗДИКОЮ»

На цей бронеавтомобіль встановили башту від 122-мм самохідної гаубиці стор. 16

«ГРІМ» — ЕЛІТА ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО

Цей підрозділ комплектується кращими військовослужбовцями спецпризначення із «Командос» та «Формози». «Грім» порівнюють з відомими у світі підрозділами сил спеціальних операцій, якими є американські «Дельта» та DEVGRU і британський SAS стор. 17

ЧИ Є МЕЖА АГРЕСИВНИМ ПЛАНАМ КРЕМЛЯ,

або Чи стане нинішній конфлікт із Заходом, що тягнеться від України до Сирії, початком глобальних проблем із Росією? стор. 18

ВІКТОР БРОНЮК: «У МОЇЙ РОДИНІ БАГАТО ВІЙСЬКОВИХ, ТОМУ МАЮ ЗМОГУ БАЧИТИ СИТУАЦІЮ ЗСЕРЕДИНИ»

стор. 22

УКРАЇНА ЦІНУЄ ПІДТРИМКУ СЛОВЕНІЄЮ ПРОДОВЖЕННЯ ПОЛІТИКИ САНКЦІЙ ПРОТИ РОСІЇ

ЗА ПІДСУМКАМИ ЗУСТРІЧІ ПРЕЗИДЕНТИ КРАЇН ВИЗНАЧИЛИ СПІЛЬНІСТЬ ПОЗИЦІЙ У БЕЗПЕКОВИХ ПИТАННЯХ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ДВОСТОРОННЬОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

«Я дуже дякую пану Президенту за його особисту участь у складанні тої декларації, яка була прийнята, де абсолютно чітко заявлено про підтримку нашого суверенітету та невизнання дій Росії по незаконній анексії Криму, по агресії на Сході нашої держави», — сказав Петро Порошенко під час заяви для представників ЗМІ за підсумками зустрічі з Президентом Словенії та переговорів делегацій, повідомляє сайт глави держави.

«Я дуже дякую за таку абсолютно чітку позицію. Ми вдячні Словенії за підтримку продовження санкцій аж до повного виведення російських військ і відновлення суверенітету та територіальної цілісності України», — підкреслив глава Української держави.

Петро Порошенко проінформував, що обговорив з Президентом Словенії ситуацію в окупованому Криму. «Ми відзначили, що триваюча мілітаризація півострова та масове порушення прав людини викликають серйозне занепокоєння усієї міжнародної спільноти. Я подякував пану Президенту за те, що Словенія є співавтором резолюції Генасамблеї ООН щодо порушення прав людини в окупованому Криму», — сказав він.

Президент зауважив, що Україна вдячна Словенії «за таку чітку і послідовну позицію».

Під час обговорення ситуації на Донбасі глава держави також подякував за вагому допомогу словенських друзів українцям, які постраждали внаслідок російської агресії. За його словами, дуже символічним є те, що 240 українських дітей, які стали сиротами через російську агресію, мали можливість відпочити в Словенії і особисто переконатися в перевагах європейського вектору розвитку нашої держави.

«Ми домовились розширити співробітництво України і Словенії в рамках міжнародного трастового фонду з підвищення рівня безпеки людини, офіс якого нещодавно був відкритий у Києві», — сказав Президент та висловив сподівання, що найближчими часом будуть реалізовані ті проекти, щодо яких існують відповідні напрацювання з імплементації реформ, проекти яких уже розроблені.

Президент України Петро Порошенко та Президент Республіки Словенія Борут Пахор

Глава Української держави також зазначив, що Президент Словенії висловив підтримку політики відкритих дверей щодо НАТО, і Словенія готова надати допомогу в проведенні реформ, які наближають Україну до міжнародних стандартів безпеки. Президент зазначив, що і ухвалення Стратегічного оборонного бюлетеня, і реформування сектору безпеки і оборони у відповідності до стандартів НАТО значно підвищили ефективність дій у цьому важливому напрямку.

СЕРЕД ПРІОРИТЕТІВ — ПОЄДНАННЯ ЗУСИЛЬ ЗАДЛЯ ПРИПИНЕННЯ АКТУ АГРЕСІЇ РОСІЇ НА ДОНБАСІ ТА ВІДНОВЛЕННЯ СУВЕРЕНІТЕТУ УКРАЇНИ НА ТЕРИТОРІЇ КРИМУ

Президент Петро Порошенко та Президент Республіки Словенія Борут Пахор за підсумками проведених переговорів ухвалили спільну декларацію про співробітництво країн.

Декларацією визначаються пріоритетні напрями двостороннього співробітництва, до яких належать, зокрема, співпраця у галузі безпеки з метою подолання і попередження нових викликів і загроз; поєднання необхідних зусиль задля припинення акту агресії Росії на Донбасі та відновлення суверенітету України на території Криму; розвиток міжпарламентського, секторального та регіонального співробітництва; подальше поглиблення зв'язків України та Словенії у культурно-гуманітарній сфері.

НАША ДЕРЖАВА МАЄ ПОВНИЙ ЦИКЛ ВИРОБНИЦТВА РАКЕТ

— Ми сьогодні почали виробляти українські ракети, всі складові елементи яких виготовляються також в Україні, — заявив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов. Про це повідомляє Апарат РНБО України.

Останні випробування, наголосив Секретар РНБО України, продемонстрували не просто високу якість наших ракет, а й те, що вони кращі за російські аналоги.

— Виробництво ракети — це не тільки розробка корпусу, бойової частини, пускової установки і системи управління, це ще і тверде ракетне паливо. Ми виробляємо всі складові бойових ракет, наша ракетна програма включає повний цикл виробництва, — сказав Олександр Турчинов.

— Сьогодні ми відновлюємо втрачені позиції України як держави, що володіє сучасними ракетними технологіями. І це не тільки військова тематика, а й мирний космос, — заявив він.

— Ядерного потенціалу в нас сьогодні немає, але ми робимо ставку на сучасні військові технології, які, можливо, і не співставні з ядерною зброєю, але дають можливість ефективно себе захищати, — сказав Олександр Турчинов.

В УКРАЇНІ НАРОЩУЮТЬ ЗАХИСТ ВІД КІБЕРАТАК

Інформаційна безпека та кібербезпека є безумовними пріоритетами для країни, яка перебуває у стані гібридної війни, наголосив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов.

Олександр Турчинов зазначив, що Росія активно використовує кібернетичні технології для агресії не лише проти України, а і проти ЄС та США, йдеться на сайті РНБО України.

За словами Секретаря РНБО України, кібератаки спрямовані не лише на державні інформаційні ресурси, а й на об'єкти стратегічної інфраструктури. «Додайте до цього активізацію кібершпіонажу і кіберзлочинності», — сказав він.

Тому завдання нещодавно створеного Національного координаційного центру кібербезпеки, зауважив Олександр Турчинов, полягає в об'єднанні і координації зусиль усіх відомств.

«Ми чітко розмежували сфери діяльності, уточнили спеціалізацію і сектори відповідальності. Тепер кожен знає, за що відповідає Держспецзв'язок, за що — відповідні підрозділи Служби безпеки України або Нацполіції, Міністерства оборони і розвідувальних служб», — сказав Секретар РНБО України.

«Перший етап пройдено, сьогодні створюється потужна система захисту поки що державних ресурсів, — так звана Національна телекомунікаційна система. Проект витратний, але безальтернативний, оскільки завдання цієї системи — повністю захистити інформаційний ресурс критичної інфраструктури та держсектору від будь-яких кібератак», — зазначив Олександр Турчинов.

У цьому контексті він зауважив, що «найпотужніша кібератака, яка була здійснена останнього тижня на систему е-декларування, не змогла її «покласти». «Ліг» тільки сайт НАЗК, який не був захищений Держспецзв'язком», — додав високопосадовець.

ВІЙСЬКО УТЕПЛЮЄТЬСЯ

Починаючи з 27 жовтня, до об'єднаних центрів забезпечення Тилу Збройних Сил України з підприємств промисловості надійшло: 23 тисячі пар черевиків з високими берцями бойових, 22 тисячі комплектів польових костюмів, 5 тисяч зимових вітровологозахисних курток та 17 тисяч пар штанів, а також понад 4 тисячі комплектів теплої трикотажної білизни.

Найближчим часом планується видача військовослужбовцям флісових курток-утеплювачів та теплої білизни нового зразка.

Особовий склад повністю забезпечений шапками-фесками, утепленими польовими куртками та штанами, польовими костюмами, черевиками з високими берцями, зимовими рукавичками, шкарпетками та натільною трикотажною білизною, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. Також зазначається, що заміна форменого одягу військовослужбовців у районі проведення АТО, термін носіння якого вичерпався, відбулася на 90 відсотків.

За рішенням Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака, в район проведення АТО найближчим часом прибуде начальник Тилу ЗС України, аби особисто перевірити стан забезпечення військових.

У ВІТЧИЗНЯНОМУ ТЕЛЕРАДІОЕФІРІ ПОБІЛЬШАЛО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

В Україні набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо частки музичних творів державною мовою у програмах телерадіоорганізацій»

Ним внесено суттєві зміни до законів України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення», «Про телебачення і радіомовлення», а також «Про засади державної мовної політики», що стосуються квотування пісень (словесно-музичних творів) державною мовою та офіційними мовами Європейського Союзу в ефірі країни.

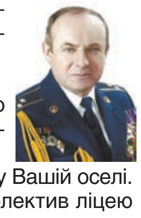
З цієї нагоди у парламенті з ініціативи комітету з питань свободи слова та інформаційної політики відбулося засідання круглого столу, присвячене впровадженню в дію законодавчих новел, обговорення й ухвалення яких викликало свого часу неабиякий суспільний резонанс.

Як повідомили в Інформаційному управлінні Апарату Верховної Ради України, законом передбачений обов'язок телерадіоорганізацій забезпечувати частку пісень (словесно-музичних творів) державною мовою в обсязі не менше 35 відсотків від загального обсягу пісень, поширених протягом доби, а також не менше 35 відсотків від загального обсягу пісень, поширених у кожному проміжку часу між 7-ю та 14-ю годинами, а також між 15-ю та 22-ю. Так, якщо радіостанція трансльоватиме в ці проміжки 60 відсотків пісень офіційними мовами ЄС, квота пісень українською мовою може бути знижена до 25 відсотків. Водночас державною українською мовою має здійснюватися не менше 60 відсотків від добового обсягу ведення передач, зокрема розважальних, новинних та аналітичних блоків тощо. Важливим також є те, що зазначені квоти вводяться не одноразово, а поетапно, з поступовим збільшенням зазначених часток.

Як засвідчили представлені результати проведеного днями соціологічного аналізу, набрання законом чинності вже починає позитивно позначатися на динаміці функціонування державної мови у вітчизняному ефірі.

«Ця тенденція має бути закріплена надалі спільними зусиллями всіх, кому небайдужа як доля сучасної музики, культурний і літературний рівень творів, що лунають у телерадіоефірі, так і загальний стан культури», — зазначила голова комітету з питань свободи слова та інформаційної політики Вікторія Сюмар.

15 листопада відзначить 60-річчя начальник Чернігівського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою полковник запасу
Микола Васильович ШПАК
Бажаємо Вам, шановний ювіляре, міцного здоров'я, життєвої наснаги, професійних успіхів і особистих творчих здобутків.
Родинного Вам щастя, злагоди і добробуту у Вашій оселі.
Колектив ліцею

Відтепер — вони справжні морські піхотинці

Курсанти долають смугу перешкод

ПРАВО НОСИТИ ЧОРНИЙ БЕРЕТ
ПОТРІБНО ЗАВОЮВАТИ

КУРСАНТИ ПЕРШОГО НАБОРУ ВЗВОДУ МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ВІЙСЬКОВОЇ АКАДЕМІЇ МІСТА ОДЕСИ УСПІШНО ПОДОЛАЛИ СМУГУ ПЕРЕШКОД, ОМОРЯЧИЛИСЯ ТА СКЛАЛИ КЛЯТВУ МОРСЬКОГО ПІХОТИНЦЯ. ПІСЛЯ ЦЬОГО ЇМ УРОЧИСТО ВРУЧИЛИ ЧОРНІ БЕРЕТИ

Під час польового виходу на базі Центру забезпечення навчального процесу Військової академії майбутні офіцери морської піхоти України в ході практичних занять з парашутно-десантної підготовки виконали перший у своєму житті стрибок із парашутом з вертольота Мі-8.

— Цей мужній і рішучий чоловічий вчинок, перший стрибок з парашутом, кожен військовий пам'ятає все життя, — сказав виконувач обов'язків курсового офіцера капітан Микита Вітек. — Саме тому хлопці дуже відповідально і свідомо готувалися до цієї події.

Крім того, за словами офіцера, протягом двох тижнів з курсантами на полігоні проводилися тактичні заняття та заняття з вогневої підготовки, а також з профільних дисциплін військової підготовки. На завершення всі вони склали заліки з виконання нормативів інженерної підготовки, захисту від зброї масового ураження та тактичної підготовки. Завершальним етапом іспитів стало подолання смуги перешкод.

Майже на годину місцевість навколо перетворилася на поле бою з вибухами, пострілами та димом. За цей час курсанти мали довести свою і фізичну, і психологічну готовність стати гідними представниками «чорних беретів» — еліти українського війська.

Ранком наступного дня програма була не менш насиченою. Зокрема у відкритому морі на борту навчального катера «Сміла» курсанти взяли участь у традиційному оморячуванні, що символізує їхню причетність до Військово-Морських Сил, а також на причальній стінці військової гавані склали клятву морського піхотинця.

«ВІРНИЙ ЗАВЖДИ» — БОЙОВЕ ГАСЛО МОРСЬКОЇ ПІХОТИ ВМС УКРАЇНИ

— Морський піхотинець — військовослужбовець, який з'являється в найбільш важливий момент бою на землі, в морі, у повітрі. Я добре розумію, що держава чекає від мене сміливих, рішучих дій та стійкості в бою, — промовили слова клятви майбутні офіцери морської піхоти.

— «Вірний завжди» — таким суворо-лаконічним є бойове гасло морської піхоти Військово-Морських Сил Збройних Сил України, — наголосив новоспечений морпіх курсант В'ячеслав Вдовиченко. — Проходити військову службу в лавах «чорних беретів», є особливо почесною, шляхетною та відповідальною справою. Цей шлях я обрав свідомо. Я пишаюся тим, що увійшов до цієї славетної когорти.

Євгеній СИЛКІН

НА ЛЬВІВЩИНІ ТРИВАЮТЬ МІЖНАРОДНІ НАВЧАННЯ «КЛЕНОВА АРКА-2016»

Цього тижня на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки розпочалися багатонаціональні командно-штабні навчання «Кленова арка-2016» за участю понад двохсот армійців з України, Польщі, Литви. Досвідченні офіцери ЗС Канади є на навчаннях головними інструкторами. Збройні Сили України на цих військових маневрах представляють воїни 80-ї окремої десантно-штурмової бригади ВДВ, переважна більшість яких має досвід участі в бойових діях в районі АТО. Навчання триватимуть близько двох тижнів. Вони сприятимуть покращенню міжнародних військових відносин між збройними силами країн-учасниць і підвищенню рівня взаємодії багатонаціональних сил.

— Розвиток подій у світі і Східній Європі засвідчує особливу актуальність проведення таких навчань, адже в наш час однією зі складових національної безпеки є участь у системі колективної безпеки. Наявність підготовленої боєздатної військової складової — важлива умова забезпечення дотримання міжнародного права і виконання міжнародних договорів. Ми демонструємо готовність та здатність спільно відповідати на гібридні загрози, тренуємо визначені багатонаціональні компоненти та національні елементи системи оборони в управлінні операціями з реагування на кризові ситуації, — зазначив командир 80-ї окремої десантно-штурмової бригади полковник Володимир Шворак.

До маневрів залучений особовий склад управління литовсько-польсько-української бригади, який опрацьовує питання взаємодії і сумісності штабів приданих підрозділів.

Василь ЛАБАЙ

Під час урочистого відкриття багатонаціональних навчань «Кленова арка-2016»

ПРОФЕСІОНАЛІЗАЦІЯ, ЄВРОАТЛАНТИЧНІ СТАНДАРТИ, МЕДИЦИНА ТА ЛОГІСТИКА,

АБО ПРО ДЕЯКІ ПОЛОЖЕННЯ ПРОЕКТУ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОГО ВІЙСЬКА НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ…

НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ НА РОЗГЛЯД ДО КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ НАДІЙДЕ ПРОЕКТ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ

Про це нещодавно повідомив представникам вітчизняних ЗМІ на брифінгу в Генеральному штабі ЗС України заступник начальника Головного управління оборонного та мобілізаційного планування Генерального штабу Збройних Сил України полковник Сергій Масловський. Отже, процес затвердження та запуск у дію одного з основних державних програмних документів щодо реформування вітчизняного війська вступив у заключну фазу.

Після схвалення програми Кабінетом Міністрів України її проект буде розглянуто на засіданні Ради національної безпеки і оборони України, і в разі позитивного рішення програма буде затверджена спеціальним указом Президента України — Верховного Головнокомандувача ЗС України. Це й стане моментом її безпосереднього введення в дію.

Процес реформування вітчизняного війська сьогодні знаходиться в центрі уваги українського суспільства. Адже наша держава вже більше двох років протистоїть окупанту, який здійснює гібридну агресію проти неї. І в цьому сенсі Збройні Сили України є одним з основних державних інструментів щодо її відбиття. Тож їхній нинішній, а також майбутній стан та вигляд, які, до речі, змальовує вищеназвана програма, безперечно, турбують переважну більшість наших громадян і мають достатньо вагомий суспільний резонанс. Тож спробуємо розібратися, які цілі та завдання містяться в цьому документі.

— Реалізація Державної програми повинна забезпечити набуття українським військом спроможностей ефективно реагувати на загрози національній безпеці у воєнній сфері, здійснювати ефективну оборону держави та її території. Крім того, програма передбачає досягнення Збройними Силами України євроатлантичних стандартів та критеріїв, які потрібні для набуття нашою країною повноцінного членства в НАТО, — розповідає полковник Сергій Масловський.

Представник Генерального штабу ЗС України зовсім не випадково привернув у ході брифінгу увагу до цих двох головних завдань українського війська, які є актуальними в середньостроковій перспективі. Адже розробка цієї програми є певною мірою відповіддю вітчизняного війська на виклики як сьогодення, так й найближчого майбутнього. Це намагання окреслити той напрямок, куди війську належить рухатися у своєму розвитку протягом найближчих 3–4 років.

Як показали події 2014 року, гарантувати державну незалежність країни та її територіальну цілісність наше військо в тому вигляді, в якому воно тоді перебувало, було просто неспроможне. Його здатність протистояти агресору була досить обмеженою. Саме через цей брак боєздатності українського війська зразка 2014 року в нас був анексований півострів Крим та окупована значна частина Донбасу. Звісно, ситуацію потрібно було якнайшвидше виправляти. І сьогодні можемо констатувати, що завдяки заходам, вжитим військовим і політичним керівництвом країни як у воєнно-політичній сфері, так і щодо нарощування боєздатності війська, агресію вдалося зупинити.

Але будемо відверті, це не є докорінним, фундаментальним способом вирішити дану проблему. Навіть якщо завтра ворог поверне все анексоване та окуповане, зупинить свою гібридну агресію, то сам він нікуди не подінеться. Переселити Російську Федерацію, а надто — правлячий там режим, на якусь іншу планету найближчим часом навряд чи вдасться. Тож і надалі зберігатиметься загроза агресивних дій з її боку. До речі, про це цілком чітко зазначено в останній редакції української Воєнної доктрини.

Тому українській державі потрібен відповідний дієвий механізм, який би принаймні суттєво ускладнював агресору гіпотетичну агресію — як гібридну, так й повномасштабну. В ідеалі, звичайно, хотілось би, щоб цей механізм гарантував безпеку країні та її громадянам у повному сенсі цього слова і робив би будь-яку агресію неможливою (або хоча б малоймовірною).

Сумісність з підрозділами країн-членів НАТО одне з головних завдань українського війська на період до 2020 року

ПРОЕКТ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ЗС УКРАЇНИ НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ ЧІТКО І ЯСНО ВИЗНАЧАЄ, ЩО І ЯК БУДЕ ЗМІНЮВАТИСЯ ТА ІНТЕНСИВНО РОЗВИВАТИСЯ У ВІТЧИЗНЯНОМУ ВІЙСЬКУ НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ

На сьогодні для цього є два шляхи: перший — суттєво трансформувати вітчизняне військо до рівня високотехнологічного, мобільного і боєздатного державного інституту в сфері оборони, здатного дати відсіч будь-якому агресору, другий — стати частиною потужної системи колективного захисту на міжнародній арені (вступити в Північноатлантичний альянс) і цим убезпечитися від нападів. Другий шлях здається більше воєнно-політичним, ніж суто військовим. Однак він, безперечно, напряму пов'язаний із військовою сферою країни. Саме тому в Державній програмі разом із реформуванням ЗС України передбачається, що воно відбуватиметься разом із набуттям повноцінного членства в НАТО. Тобто у майбутньому механізмі безпеки нашої держави передбачається задіяти обидва названі вище шляхи. Тому можемо констатувати, що часи так званої багатовекторності або примарного «нейтрального статусу» з евентуальним малозрозумілим «імовірним ворогом» минули. Сьогодні цей ворог цілком реальний. Тим більше, що під прикриттям «нейтрального статусу» тривалий час відбувалося зовсім не зміцнення системи національної безпеки та оборони держави, а її деградація…

Проект Державної програми розвитку Збройних Сил України на період до 2020 року розроблено з метою практичної реалізації положень Стратегічного оборонного бюлетеня України, введеного в дію Указом Президента України № 240\2016 від 6 червня нинішнього року. По суті це програмний документ, який деталізує щодо саме Збройних Сил України положення Стратегічного бюлетеня, який стосується загальних сил оборони країни. Він чітко і ясно визначає, що і як буде змінюватися та інтенсивно розвиватися у вітчизняному війську найближчим часом. Тобто буде суттєво трансформовано систему управління Збройними Силами (це стосуватиметься як адміністративного управління, так й оперативного), майже докорінним чином змінено систему оборонного планування та керування ресурсами оборони, запроваджено комплекс заходів щодо планомірного, але достатньо швидкого нарощування спроможностей військ виконувати весь комплекс завдань, які можуть бути на них покладені воєнно-політичним керівництвом держави (насамперед це стосуватиметься їхнього рівня боєздатності й тих факторів, які на нього безпосередньо впливають), запроваджено створення у ЗС України єдиної системи логістики, а також проведено вдосконалення системи медичного забезпечення війська. Окрім того, програма передбачає закінчення процесу професіоналізації українського війська (тобто створення в державі професійної, контрактної армії).

Привертають увагу дві особливості цієї програми. Перша полягає в тому, що до її розробки були залучені вітчизняні та іноземні експерти/радники, волонтери, представники громадянського суспільства держави. Друга — її гранична реалістичність у сфері фінансового та ресурсного забезпечення. Приміром, заходи щодо її реалізації вже прописані в бюджеті на наступний, 2017, рік із чітко визначеними видатками, обумовленими реальними економічними можливостями держави. І на кожний наступний рік також вже визначені відповідні параметри фінансування. Порівнюючи це із минулими «програмами розвитку» війська, які регулярно з'являлись із призначенням нового міністра оборони України і містили фантастичні розміри гіпотетичного фінансування та строки виконання тих чи інших заходів щодо «розвитку» війська, можемо констатувати, що для обережного оптимізму щодо реформування нашого війська є конкретні підстави…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Україна впродовж тривалого часу стримує атаки РФ у віртуально-електронному середовищі

КІБЕРАТАКА — НОВИЙ РІЗНОВИД «БРАТСЬКИХ» ВІДНОСИН

РОСІЯ НАРОЩУЄ ІНТЕНСИВНІСТЬ СВОЇХ АГРЕСИВНИХ ДІЙ У СВІТОВОМУ КІБЕРПРОСТОРІ

Велика Британія витратить 1,9 млрд фунтів стерлінгів (2,1 млрд євро) на посилення кібербезпеки в державі протягом найближчих п'яти років, повідомила нещодавно інформаційна агенція Reuters, посилаючись на офіційну заяву казначейства цієї держави. За заявою представника Міністерства фінансів цієї країни Філіпа Геммонда, згідно з новим планом керівництво країни також планує заснувати науково-дослідний виш кібербезпеки, а також інноваційний центр, який сприятиме зростанню стартап-компаній у царині кібертехнологій. Ще до цих заяв керівник англійської розвідслужби МІ-5 Ендрю Паркер оголосив, що Російська Федерація є зростаючою загрозою для стабільності Англії і витрачає чималі кошти для досягнення власних цілей, зокрема й на здійснення кібератак.

Така активізація уряду одного зі світових фінансових центрів (адже Лондон є одним з найбільших осередків обороту світових фінансів) і однієї з провідних країн-членів Північноатлантичного альянсу, зовсім не випадкова. А надто після нещодавніх кібератак на сервери Демократичної партії в США у період так званих президентських перегонів та історії з переховуванням у Російській Федерації збіглого працівника АНБ США Сноудена.

Показово, що уряди країн, на території яких розташовані об'єкти, що піддавалися таким атакам, чітко знають, хто, як і навіщо їх атакував. Достатньо пригадати заяву Держсекретаря США Джо Байдена про причетність Російської Федерації (мається на увазі її державних установ та організацій) до проведення цих акцій і обіцяну «адекватну відповідь».

У цьому контексті треба сказати, що нас, українців, це зовсім не здивувало. Адже впродовж останніх двох з половиною років питання кібернетичної безпеки або протиборства у віртуальному просторі стало одним із основних проявів нинішньої гібридної агресії Російської Федерації проти України. Що, до речі, актуальне й нині…

Питання захисту інформації в постіндустріальному суспільстві, де вона є не тільки товаром, а й стратегічним ресурсом, для України, яка зазнала агресії з боку східного потужного сусіда, сьогодні є вкрай актуальним. Достатньо пригадати найбільш гучні історії, пов'язані з перебігом цього протиборства, щоб усвідомити той факт, що наша країна вже тривалий час веде напружену й інтенсивну війну в електронному просторі. Наприклад, історію із сайтом «Миротворець» або злам акаунта прес-центру штабу антитерористичної операції (АТО) в соціальній мережі Facebook. Ці та багато інших прикладів кібератак красномовно свідчать, що Україна стримує ворожі атаки й у віртуально-електронному середовищі…

Сьогодні вже мало в кого залишилися сумніви щодо цілеспрямованого і жорстко організованого характеру віртуально-електронного наступу Російської Федерації. Всі ці «КіберБеркути», «віртуальні антимайдани» та інші «хакерські групи» насправді є лише розмальованими лаштунками, що мають замаскувати причетність Державних структур Російської Федерації до організації у світовій мережі Інтернет та загалом електронно-цифровому середовищі жорсткого протистояння та протиборства з іншими країнами. За даними російських ЗМІ, у так звану робочу групу з інформаційної безпеки, яка і є головним організатором цих кібератак, входять представники СВР, ФСБ, ФАПСИ, МВС, «Роскомінформу», апарату Ради безпеки, провідних профільних організацій РАН і ОПК.

Теоретичне обґрунтування активізації агресора саме в цій сфері (тобто сенсу застосування методології віртуально-інформаційної війни) було закладене ще до початку практичної реалізації ним своїх зазіхань на цілісність нашої країни. Пригадаємо, що ще в січні 2013 року в Москві відбулися загальні збори тамтешньої Академії військових наук, на яких виступив начальник Генерального штабу Збройних сил Росії генерал Валерій Герасимов. У своїй доповіді він представив російські погляди на сучасну війну і «революцію у військовій справі». Ця промова широко цитується як приклад нового російського підходу до «гібридної війни». Окрема увага в доповіді генерала Герасимова приділялася інформаційному протиборству, яке, за його словами, відкриває широкі можливості для зниження бойового потенціалу противника: «Настав той день, коли ми всі визнали, що слово, камера, фотографія, Інтернет і взагалі інформація стали ще одним видом зброї, ще одним видом збройних сил».

Однак насправді цю концепцію інформаційного протиборства як метод впливу на противника так відверто визначили не тільки і навіть не стільки російські військові, скільки інші державні інституції країни-агресора. Насамперед це стосується її спеціальних служб, наукових установ та органів державного управління. Саме вони майже моментально взяли на «озброєння» метод кібервійни.

Дезорганізація органів державного і військового управління, хаос та паніка серед населення та збройних сил противника, виведення з ладу інфраструктурних об'єктів противника, створення і розвиток потужної внутрішньої опозиції до державної влади, формування депресивних та панічних настроїв у суспільстві — ось головний зміст та цілі цих кібератак. Саме ці загрози мав на увазі голова англійської розвідки, говорячи про кібератаки та загрозу з боку Росії.

Щоб зрозуміти обсяг та розмах, з яким росіяни організовують та здійснюють агресію у кіберпросторі, треба знати два нюанси. Перший — кількість користувачів різноманітних електронних пристроїв (різноманітних планшетів, ноутбуків, смартфонів тощо), а також користувачів світової мережі Інтернет стрімко зростає. Тож прямо пропорційно цьому більшає тих, кого охоплює електронний вплив агресора.

Другим нюансом є те, що, за російськими уявленнями, протиборство в кібернетичному просторі — це наскрізна діяльність на всіх етапах конфлікту: при виникненні, у розвитку й у постконфліктний період. Директор національної розвідки США Джеймс Клеппер, виголошуючи 2 лютого цього року щорічну доповідь у Конгресі, в якій назвав основні загрози, що існують у світі, зовсім не випадково відвів Росії «почесне» перше місце.

— Росія займає дуже впевнену позицію в кіберпросторі, що ґрунтується на готовності вважати своїми цілями критично важливі інфраструктурні системи в інших країнах і проводити шпигунські операції та інформаційні диверсії, навіть коли її дії виявляють і піддають значному громадському осуду, — заявив Клеппер. — Російські кібероперації, ймовірно, будуть проводитись як метод впливу на інтереси США, щоб виконати низку стратегічних завдань: збір розвідданих на підтримку ухвалення Росією рішень щодо криз в Україні й Сирії, операції впливу з підтримки воєнних і політичних завдань, а також як кіберпідтримка розпалювання майбутніх криз.

Думається, що голова національної розвідки провідної країни світу з кіберекономіки навряд чи саме таким чином висловлювався перед своїми парламентаріями стосовно кіберзагроз з боку Росії по відношенню саме до США, як би їх не було. Тож можемо судити про розмах та обсяги реальних кіберзагроз і кібератак з боку нашого сусіда.

КІБЕРАТАКА — ЦЕ ДІЇ, СПРЯМОВАНІ НА УРАЖЕННЯ КОМП'ЮТЕРНИХ СИСТЕМ З МЕТОЮ ПОРУШЕННЯ ЦІЛІСНОСТІ, ДОСТУПНОСТІ ТА КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ, ЩО СВОЄЮ ЧЕРГОЮ МОЖЕ ПРИЗВЕСТИ ДО ПОРУШЕННЯ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ АБО ПРИВАТНИХ ФІНАНСОВИХ, ПРОМИСЛОВИХ, ІНФРАСТРУКТУРНИХ, МЕДИЧНИХ УСТАНОВ ТОЩО

…У грудні 2015 року три українські регіональні енергетичні компанії зазнали масованої кібератаки, внаслідок чого відбулося відключення електроенергії. А вже у січні нинішнього року американська компанія, яка спеціалізується на веденні розвідки в кіберпросторі та займається кібербезпекою, змогла виявити, звідки «ростуть вуха» цієї кібернетичної диверсії. Ниточка привела до хакерської групи Sandworm («Піщаний черв'як»), яку підтримують і майже утримують власним коштом структури, що мають безпосереднє відношення до адміністрацій президента РФ, та російські спеціальні служби, зокрема ФСБ.

До таких же висновків дійшли й у СБУ та компанії, яка відповідає за безпеку на українських електростанціях. Згідно з їхніми висновками, відключення енергії 23 грудня 2015 року у компанії «Прикарпаття-обленерго» на Заході України, внаслідок чого близько 80 тисяч користувачів протягом приблизно 6–8 годин залишалися без електрики, є наслідком втручання в її роботу шкідливої («вірусної») програми, запущеної в українську систему з Російської Федерації.

Американське видання The Washington Times (зокрема його оглядач Білл Гертц) недаремно у матеріалі щодо російської кібернетичної загрози процитувало одне з інформаційних повідомлень агенції The Associated Press. В ньому, зокрема, йшлося про те, що за даними одного з провідних підрядників міністерств оборони США та Великої Британії концерну BAE Systems, ще з початку 2013 року з території Російської Федерації здійснено принаймні 22 масовані кібернетичні атаки проти об'єктів на території України силами «досвідчених і добре фінансованих професіоналів». Це, на думку фахівців концерну, свідчить про пряму причетність до таких акцій державних російських установ. До того ж майже безперервно здійснюються атаки та спроби «зламу» меншої інтенсивності та масштабу.

Зважаючи на викладені вище факти, можна дійти обґрунтованого висновку, що кіберпростір нашої країни нині є полем бою з агресором, де йдуть не менш запеклі та напружені «бої» з підступним ворогом за незалежність нашої держави, ніж це відбувається в реальних боях на Донбасі.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

НЕЗЛАМНІ

НА ВІЙНІ ВОНИ ВТРАТИЛИ КІНЦІВКИ, ПРОТЕ НЕ ВТРАТИЛИ СИЛУ ДУХУ

Українська команда після фінішу 41-го марафону морської піхоти США

Вадим Свириденко (праворуч) очолить офіс Уповноваженого Президента з надання допомоги в реабілітації українським військовим, що отримали поранення в зоні проведення АТО

У передмісті американської столиці Арлінгтоні, де розташована центральна будівля Пентагону, відбувся 41-й марафон морської піхоти США. Вперше в забігу взяли участь представники України, серед яких було четверо ветеранів АТО, що мають поранення різної важкості, — військовослужбовці Збройних Сил України Вадим Свириденко та Вадим Мазниченко, а також Павло Степанов і Дмитро Фесенко з Національної гвардії України

— Нашим хлопцям було влаштовано дуже теплий прийом, — розповідає член української делегації, заступник начальника Української військово-медичної академії полковник медичної служби Всеволод Стеблюк. — В аеропорту їх вітали представники української діаспори, волонтери, громадські активісти, а господарі марафону, морські піхотинці США, люб'язно надали можливість проживати та готуватися до старту на військовій базі «Квантіко» біля Вашингтона.

Розглядаючи експонати, фотографії у музеї морської піхоти США, наші ветерани АТО переконалися, наскільки американці пишаються службою в армії. Гідом у них був морський піхотинець, який отримав поранення під час військових навчань у Шотландії. Тепер він змушений їздити на інвалідному візку. Але чоловік зовсім не вважає себе людиною з обмеженими можливостями і останні шість років бере участь у цьому марафоні.

Учасники забігу були розподілені на категорії — найбільш підготовлені спортсмени мали подолати традиційні 42 кілометри 195 метрів, початківці орієнтувалися на напівмарафонну дистанцію, а інвалідам воєнних конфліктів, до яких належали й наші ветерани АТО, потрібно було подолати 10 тисяч метрів. До того ж Вадим Мазниченко мав це зробити на одному протезі ноги, а його тезка Вадим Свириденко — на двох.

— Занепокоєння викликав стан здоров`я ще й Павла Степанова, — каже Всеволод Стеблюк. — Майже за місяць до відльоту у США він зламав ногу. Але Павло навіть думки не припускав, що залишиться за межами старту, про який мріяв. За кілька днів до поїздки гіпс було знято.

...30 жовтня о 9.15 за місцевим часом пострілами з гармат було дано старт марафону. Разом із тисячами його учасників, серед яких були також військові Канади, Данії, Грузії, Франції, Литви, Естонії та Австралії, стартували й наші герої. На старті ведучий двічі привітав представників України. Біг і Павло Степанов, ногу якого наші медики «зачохлили» в тугий турнікет. Численні глядачі впізнавали представників нашої країни за формою в національних кольорах. Підтримати співвітчизників приїхали українці майже з усіх найближчих штатів США. «Україна! Україна!» — лунало над дистанцією забігу, а над натовпом майоріли наші прапори та синьо-жовті стрічки.

В команді українців також долали дистанцію аташе з питань оборони Посольства України в США генерал-майор Володимир Гаврилов, начальник військово-медичного клінічного центру професійної патології особового складу Збройних Сил України підполковник медичної служби Андрій Кіх, прес-секретар ГО «Українська асоціація інвалідів АТО» Катерина Машко та керівник проекту трастового фонду НАТО з медичної реабілітації Наталія Мельниченко.

Фінішували учасники марафону біля пам'ятника морським піхотинцям, що загинули в усіх збройних конфліктах. Українці фінішували з різним часом, починаючи від трохи більше за 60 хвилин, але всі вклалися у дві години.

— Я був вражений мужністю наших ветеранів АТО, — говорить Всеволод Стеблюк. — Участь в такому марафоні — це доказ незламності духу і нестримного бажання жити повноцінним життям. Надзвичайні вольові якості виявив і Павло Степанов. Було видно, як нелегко йому долати останні сотні метрів дистанції. Він фінішував, стискаючи зуби і перемагаючи біль ще не зовсім загоєної рани. Після фінішу ми діагностували в нього набряк сухожилля.

Участь українців у цій події стала можливою завдяки підтримці з боку Вашингтонського філіалу міжнародного благодійного фонду Allied Forces Foundation, трастового фонду НАТО із реабілітації поранених, Посольства України в США та волонтерських організацій.

Досвід участі у 41-му марафоні морської піхоти США незабаром стане у пригоді українським військовим. У вересні 2017 року Україна вперше буде учасником Invictus Games — великого турніру з адаптивних видів спорту, що об'єднає поранених бійців з усього світу. А в наступному марафоні у Вашингтоні візьмуть участь уже 10 учасників бойових дій з України.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

ПЕТРО ПОРОШЕНКО ПІДТРИМАВ ІНІЦІАТИВУ ЩОДО ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОФІСУ УПОВНОВАЖЕНОГО ПРЕЗИДЕНТА З НАДАННЯ ДОПОМОГИ В РЕАБІЛІТАЦІЇ УКРАЇНСЬКИМ ВІЙСЬКОВИМ, ПОРАНЕНИМ В АТО

Президент Петро Порошенко провів зустріч із командою українських військових, що брали участь у щорічному марафоні морських піхотинців США у Вашингтоні. Під час розмови військові висловили ініціативу щодо заснування офісу Уповноваженого Президента з надання допомоги в реабілітації українським військовими, що отримали поранення в зоні проведення АТО, повідомляє прес-служба глави держави.

Петро Порошенко підтримав їхню ініціативу і запропонував очолити в майбутньому цю структуру санітарному інструктору медичної роти 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади оперативного командування «Захід» Сухопутних Військ Збройних Сил України Вадиму Свириденку, який отримав поранення та в результаті обмороження втратив кінцівки.

«Я особисто бачив новину про вашу участь у цьому марафоні і в цей момент пишався своєю країною. Я був дуже гордий за наших воїнів, які на весь світ продемонстрували мужність, здатність долати труднощі і потужну силу духу», — звернувся до учасників зустрічі Петро Порошенко.

«Це не просто ваша перемога. Це той приклад, на якому мають виховуватися десятки, сотні, тисячі наших воїнів, які пройшли АТО, не зламалися і демонструють потужну віру в життя», — додав Президент.

«За цим марафоном спостерігали представники багатьох країн світу. Для мене дуже важливо, що ми продемонстрували і фізичну, і моральну міць новоствореної, але дуже потужної української армії», — сказав Петро Порошенко.

Президент зауважив, що це також є ще одним прикладом ефективної співпраці України з країнами НАТО у напрямку надання медичної допомоги, протезування та соціальної реабілітації військових, що отримали поранення в районі АТО.

ПІСЛЯ АМПУТАЦІЇ РУК І НІГ ХЛОПЦІ ПРОБІГЛИ ДЕСЯТИКІЛОМЕТРОВИЙ МАРАФОН

Вадим Свириденко

У серпні 2014 року під час чергової хвилі мобілізації до війська 41-річному киянину Вадиму Свириденку зателефонували з військкомату і запитали: «Ви проходили військову службу в прикордонних військах фельдшером?» Після ствердної відповіді у слухавці пролунало: «Ви нам дуже потрібні». Звісно, він погодився.

В АТО потрапив наприкінці серпня у складі 128-ї гірсько-піхотної бригади. Спочатку перебували в районі Щастя, Теплого, потім біля Станиці Луганської і Ольхового. Наприкінці жовтня підрозділ Вадима замінив у Чорнухіному 11-й батальйон. Селище постійно обстрілювали.

Також у той час часто гатили по селу Новоорлівка. Звідти через блокпост, де ніс службу Вадим, постійно везли поранених. Головним було якомога швидше доставити бійців до лікарні, попри снігопади і розбиті дороги. І це вдавалося.

12 лютого Вадим разом із іншими бійцями вирушив на блокпост неподалік Дебальцевого.

— Тільки-но ми прийшли на допомогу, як біля мене розірвався снаряд. Тоді в руку та ногу влучили два осколки, пошкодивши м'яку тканину. Кістки залишилися цілі, тож рани зашили, — розповідає Вадим.

Було вирішено всіх поранених відправити в Артемівськ. І вже 16 лютого ввечері була дана команда йти на прорив колоною.

— Виїхали в ніч. Важкопоранених завантажили на «Урал» і «КАМАЗ», а легкопоранених — на два БМП із групою прикриття. Згодом стало зрозуміло, що ми відстали від колони і заблукали. Раптом вибух. Ми підірвалися на міні. Там усе було заміноване. Я пошкодив ще й спину, отримав контузію. Ніч провів у напівнепритомному стані. Був сильний мороз. Прокинувшись вранці, зрозумів, що не чую жодного стогону. Всі замерзли, як і мій командир, — розповідає санінструктор.

Чотири дні Вадим Свириденко продовжував лежати в холодній машині. Навколо рипів 20-градусний мороз. Їв лише сніг та галетне печиво. На четверту добу його знайшли ворожі розвідники. Так він важкопораненим потрапив у полон.

У те, що він медик, повірили не відразу. Тільки побачивши у військовому квитку запис «фельдшер», погодилися віддати Вадима українцям. Протримали його на тій стороні не більше дванадцяти годин. Присланий за ним реанімобіль відвіз Вадима у лікарню ім. Мечникова у Дніпрі.

«МИ ПІДІРВАЛИСЯ НА МІНІ. НІЧ ПРОВІВ У НАПІВНЕПРИТОМНОМУ СТАНІ. БУВ СИЛЬНИЙ МОРОЗ. ПРОКИНУВШИСЬ ВРАНЦІ, ЗРОЗУМІВ, ЩО НЕ ЧУЮ ЖОДНОГО СТОГОНУ. ВСІ ЗАМЕРЗЛИ...»

Коли лікарі сказали, що врятувати руки й ноги неможливо, він був шокований. Але розумів: іншого виходу не немає. Згодом була довга реабілітація та пристосування до нового життя з протезами.

— «Афганці» — перші, хто прийшов до мене після протезування, вчили мене вставати з ліжка, робити перші кроки з протезами. Я їм безмежно вдячний, — розповідає Вадим.

— Пробігти 10 кілометрів було моєю метою. Я мав подолати цю дистанцію та показати, що зміг це зробити, — розповідає ветеран АТО. — У мене були дуже важкі травми, тож хочу подякувати всім, хто допоміг мені встати з лікарняного ліжка та взяти участь у цьому змаганні. Своїм прикладом хотів показати всім нашим хлопцям, що потрібно завжди триматися у складних ситуаціях. Треба стимулювати своє життя спортом, навчанням та не сидіти на місці.

Завдяки програмі НАТО у Вадима зараз три види протезів для рук — механічні, електричні й біонічні. Для ніг є протези для ходьби типу «швидкий крок», є протези для плавання та для бігу.

Олена КРУГЛЄНЯ

— Марафон для мене був дуже важким, адже на деяких ділянках треба було бігти по місцевості з підйомом у гору близько 8 градусів, що дуже виснажувало, — розповідає ветеран АТО Вадим Мазниченко, який дуже хвилювався під час марафону, адже відчував шалену відповідальність. Він добре розумів, що в цьому змаганні ветерани АТО представлятимуть не лише себе, а й усю Україну.

— У важкі хвилини допомагала підтримка американських вболівальників, які кричали, що ми молодці, та підбадьорювали оплесками.

Спілкуючись із цією вольовою людиною, відчуваєш натхнення, з яким він згадує все те, що відбувалося з ним під час поїздки до США.

Проте вперше він потрапив туди роком раніше на реабілітацію після ампутації ноги і руки в результаті отриманих у зоні АТО поранень.

…Ранок 30 вересня 2014 року залишиться в пам'яті рядового Вадима Мазниченка назавжди. Саме тоді під час мінометного обстрілу під Старогнатівкою Донецької області він отримав важкі поранення. Тиждень перебував у комі. Бійця доставили в Дніпропетровську обласну клінічну лікарню імені Мечникова, де йому майже до коліна ампутували праву ногу і ліву руку вище ліктя. Отямився Вадим 6 жовтня вже в Одесі, у Військово-медичному клінічному центрі Південного регіону.

На фронт він потрапив під час другої хвилі мобілізації. До цього працював у Броварах, встановлював металоконструкції. Проте армійський досвід на той час уже мав: строкову службу проходив у Миколаєві, в 79-й аеромобільній бригаді повітрянодесантних військ, куди й призвався під час мобілізації.

— Після поранення мене витягли хлопці, надавши першу медичну допомогу. Пам'ятаю, був Рома Бевз, якого снайпери вбили... Потім я відключився і отямився тільки через шість днів, вже в Одесі...

Знову встати на ноги бійцю допомогли медики, волонтери та благодійний фонд «На благо Одеси». Для цього потрібні були цілий рік і колосальні зусилля. Через Союз ветеранів АТО Вадим дізнався про існування американської програми по протезуванню та реабілітації поранених українських воїнів. Тож завдяки зусиллям волонтерів згодом Вадим потрапив до США.

Вадим Мазниченко

Тепер він розповідає бойовим побратимам про цю країну, американську програму протезування, специфічність комп'ютерної клавіатури, на якій можуть працювати люди з ампутованими руками, про види спорту, що спеціально адаптовані для колишніх учасників військових конфліктів тощо.

— Крім протезування і лікування, пройшов у США ще і спортивну реабілітацію, — розповідає Вадим. — Там у мене був протез для занять спортом і навіть спеціальний триколісний велосипед. На ньому за три дні долав 68 миль (більше 100 кілометрів. — Авт.). А ще плавав на каяках, катався на сноуборді, на гірських лижах...

— В Америці, коли з людиною трапляється біда, їй дають можливість займатися будь-яким видом спорту, — розповідає Вадим. — Для ветеранів воєн існує програма, яка супроводжує пораненого до кінця життя і допомагає йому адаптуватися до будь-якого виду діяльності. Нас теж залучали до різних програм, аналог яких ми зараз хочемо створити в Україні.

Вадим КОВАЛЬОВ

Ветерани АТО взяли участь у перших в Україні «Іграх Героїв»

«ІГРИ ГЕРОЇВ»

— Маю велику честь бути сьогодні тут серед тих, хто здобув перемогу двічі. Перший раз тоді, коли зупинили ворога, а вдруге — коли повірили в себе і знову стали у стрій. Я не перестаю дивуватися вашій силі духу, самовідданості та мужності. На вашому прикладі ми будемо виховувати майбутніх військових! — наголосив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, перебуваючи з робочим візитом в Миколаївській області, де взяв участь у відкритті перших «Ігор Героїв».

Під час змагань Міністр оборони нагородив волонтерів, які з першого дня допомагали військовим всім необхідним, а також вручив відомчі нагороди учасникам змагань, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

«Ігри Героїв», що є пілотним проектом, створені за прикладом американського проекту «Working Wounded Games», в якому беруть участь люди, які втратили кінцівки на війні або за інших обставин. В Україні проект охоплює людей, які отримали інвалідність під час АТО, а також дає старт розробці глобальної програми з фізичної та соціальної реабілітації військовослужбовців, які отримали поранення в ході АТО.

Проект організований та реалізований за підтримки Міністерства оборони України, Благодійного фонду «Крила Феніксу», Миколаївської обласної державної адміністрації, Миколаївської міської ради, Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова, «Морського спеціалізованого порту Ніка-Тера», спортклубу L-fitness, Waltzmann's marauders, Миколаївської зразкової автошколи ТСО України.

ЖИТТЯ ПІСЛЯ ВІЙНИ,

АБО ЩО ЗНАЧИТЬ ЗАГОСТРЕНЕ ПОЧУТТЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ ВЕТЕРАНІВ АТО

Відділення «Лиса» (третій праворуч) у зоні бойових дій на Луганщині (2014 рік)

Колишній розвідник-снайпер 72-ї окремої механізованої бригади, інвалід війни Сергій Селезень із позивним «Лис» після лікування та повернення додому в найбільше село Володарського району Київщини Городище-Пустоварівське організував фермерське господарство «Гармонія». Менше ніж за рік воно стало конкурентом для тамтешніх сільськогосподарських «магнатів», які до цього жили — не тужили, безсовісно експлуатуючи селян. Крім того, атовці, які працюють у «Гармонії», стали грозою для всіх місцевих браконьєрів і «чорних» вирубувачів лісів

2014-й. Район АТО. Розвідувальній групі Сергія Селезня належало відбити… жіночу виправну колонію. Вона була розташована неподалік кордону України із Росією і на той момент вже була захоплена бойовиками. Ув'язнені жінки розбіглися. Командування розмірковувало: якщо зволікати, об'єкт з часом захопити буде дуже складно.

«Лису» належало вивести загін на об'єкт і з використанням ефекту раптовості відбити його у ворога. Утім «Лиса» попередили, що розташування колонії неподалік кордону із Росією може створити додаткову небезпеку.

Відбити захоплену колонію швидко і тихо не вдалося. Коли наша колона з автомобілів, бронемашин і танка наблизилася до об`єкта, під кількома машинами вибухнули керовані фугаси. А за кілька хвилин дорогу навколо них щільно вкрили розриви від мін і снарядів, які прилітали з території Росії.

Щоб вийти із зони обстрілу, водії намагалися розосередити машини, відвести їх подалі від дороги. Проте майже всі позастрягали на пересіченій місцевості. Лише розвідникам на двох авто на швидкості вдалося вискочити з вогневої пастки. «Лис» із розвідгрупою були близько від колонії, тож вирішили атакувати. Бойовики, не очікуючи такої зухвалості, навіть не заблокували в'їзну браму, і наші розвідники увійшли на територію установи. Незабаром підійшов наш танк, який почав нищити вогневі точки терористів прямою наводкою.

У результаті відділення українців знищило і вибило більше взводу бойовиків з їхнього укріплення. Після бою натхнені цим успіхом «Лис» та його напарник — кулеметник Василь «Умка» повернулися до свого побитого кулями авто. Чоловіки стомлено сиділи, набиваючи порожні магазини патронами, і роздивлялися довкола. Погляди розвідників вихопили за рогом одного з бараків новісіньку «Ниву» з тонованим склом. «Лис» із «Умкою» азартно перезирнулись і кинулись до неї. Після такого бою їхньому підрозділу необхідно було оновлення техніки.

СЕРГІЙ САМ ПІШОВ ДО ВІЙСЬККОМАТУ І ПОЇХАВ НА СХІД, ХОЧА МАВ ТРЬОХ НЕПОВНОЛІТНІХ ДІТЕЙ... ВІН У НАС ТАКИЙ! ПОТІМ ВАЖКЕ ПОРАНЕННЯ... Я ПІВРОКУ ПРОВЕЛА У КИЇВСЬКОМУ ШПИТАЛІ, ПЕРЕЖИЛА ВСІ ЙОГО 22 СКЛАДНІ ОПЕРАЦІЇ ТА ПРОТЕЗУВАННЯ ІЗ ЗАМІНОЮ КІСТОК ОБОХ НІГ ТА ІМПЛАНТАЦІЄЮ ШТУЧНОГО КОЛІННОГО СУГЛОБА

«Лис» відчинив двері салону, «Умка» підняв капот… й обидва заклякли: «Нива» була вщерть заповнена каністрами із саморобною вибухівкою. А з-під капоту і дверцят визирали примітивні металеві контакти для підриву заряду. Свого часу чоловіки ретельно опановували мінно-вибухову справу, щоб зрозуміти: вибух не стався лише тому, що окислилися контакти.

Саме тоді доля мовби теленькнула «Лису» тривожним дзвінком: «Хлопче, будь обережнішим, ти ходиш по межі!..»

А вже за тиждень поблизу Амвросіївки він лежав під продірявленим кулями великого калібру позашляховиком, спливаючи кров'ю. Його ноги були перебиті кулеметними чергами, але він щосили раз за разом горлав побратиму «Умці», що намагався підповзти: «Васю, кинь мене і відходь! Я прикрию!..»

Днем раніше «Лис» як старший двох бойових трійок отримав наказ евакуювати з оточених ворогом позицій поблизу Амвросіївки поранених піхотинців. Автомобілями розвідгрупа швидко дісталася вказаного району, двічі прорвавшись крізь засідки. Розпочали пошуки своїх. Розвідники діяли так тихо й непомітно, що на одному з териконів трійка «Лиса» навіть захопила в полон «сепарського» артилерійського корегувальника — здоровенного, як гіпопотам. Утім вийти на оточені позиції наших бійців розвідники не змогли — бойовики були скрізь, і знайти лазівки в позиціях ворога не вдалося. Тому хлопці «Лиса» вирішили розділитись і діяти окремо. Біля підірваного містка через річку трійка Сергія знову натрапила на засідку. Бойовики вдарили по автівці кинджальним перехресним вогнем. Гранатометник з трійки розвідників і полонений бойовик загинули відразу. Життя «Лису» й «Умці» врятувала величезна туша «гіпопотама» — ворожого корегувальника, в яку влучила більшість куль.

Безстрашний «Умка», котрий із початком обстрілу вивалився з машини і відкотився на узбіччя, закликів Сергія не наближатися не послухався. Під прикриттям гранатометного вогню другої трійки розвідників, що підійшла на допомогу, він затягнув командира на заднє сидіння. Від зграї переслідувачів четвірка вцілілих розвідників із непритомним «Лисом» на руках відривалася ще півночі…

До цього водоймища випустили 200 тисяч малька риби

У будинку родини Селезнів завжди гостинно приймають ветеранів АТО

Працівники «Гармонії» заготовлюють дрова для місцевих шкіл

Щотижня атовці виловлюють із орендованого ставка рибу і роздають найбіднішим односельцям

Листопад 2016 року. Київщина. …На світанку в хаті Селезня в Городищі-Пустоварівському ранкова метушня — до школи збираються двоє з чотирьох дітей Сергія, наймолодшому в цій сім'ї — Зоряну лише чотири місяці. Побачивши мене, третьокласниця Катерина і шестикласник Микола прикладають до уст вказівні пальчики, мовляв, нехай татусь іще поспить. А на кухні вже порається дружина ветерана АТО Альбіна.

— Ми дуже важко розпочинали власний бізнес, — напівголоса розповідає жінка. — Сергій працює із 14 років, здобув заочно дві вищі освіти, 15 останніх років був виконробом на будівництві. Незадовго до війни ми взяли в оренду свиноферму, декілька паїв землі в родичів і знайомих. Тримали сотню свиней, працюючи удвох майже цілодобово. Планували закупити ще 100 поросят, найняти помічників. Але почалася війна. Сергій сам пішов до військкомату і поїхав на Схід, хоча мав трьох неповнолітніх дітей... Він у нас такий! Потім важке поранення... Я півроку провела у київському шпиталі, пережила всі його 22 складні операції та протезування із заміною кісток обох ніг та імплантацією штучного колінного суглоба. Діти жили в бабусі, бізнес довелось продати. Знаєте, він надзвичайно сильна людина — у шпиталі не я чи психологи його підтримували, він сам, щойно вкотре відходив від наркозу, починав підтримувати і мене, і всіх важкопоранених у трьох палатах. А планувати створення нового господарства розпочав ще на лікарняному ліжку...

За виторгувані від продажу свиноферми гроші «Лису» придбали неновий позашляховик із автоматичною коробкою передач. Коли виписувався з госпіталю, юрба проводжаючих підкотила його на інвалідному візку до авто, пересадила за кермо. І Сергій самостійно рушив не просто до рідного села — поїхав, образно кажучи, в нове життя.

Переважно сільськогосподарський Володарський район Київщини місцеві мешканці справедливо вважають депресивним. Працездатне населення, не маючи роботи, тікає в пошуках кращої долі до міст. Ті, хто залишився, чіпко тримаються за свої робочі місця. А аграрний бізнес цим користується, свідомо тримаючи своїх працівників «у чорному тілі».

За словами селян, землі району поділили між собою п'ятеро «магнатів», які й вирішують між собою, як житиме місцеве населення. У Городищі-Пустоварівському це виглядає так: орендар 32 тисяч гектарів людських паїв має в селі переробне підприємство. Бере на роботу тих, хто погодиться на мінімальну зарплату і готовий передати в оренду паї всієї родини.

Сергій ще до війни зажив серед односельців неабиякий авторитет. Тож щойно вони дізналися про його намір створити фермерське господарство, потяглися до нього зі скаргами. Серед них і 50 власників двохсот гектарів землі, яким орендар платив мінімальну ставку орендної плати у 3600 гривень на рік, а угоди на оренду укладав невчасно та ще й з порушенням законодавства. «Лис» прорахував рівень рентабельності бізнесу, тому впевнено назвав свої умови оренди: 8000 гривень на рік, ще 5000 дає в руки при підписанні угоди як одноразову допомогу, безкоштовно переорює всім бажаючим городи і завозить по осені вантажівку соломи кожному пайовику.

А ще Сергій прийшов до представника одного з орендарів і чесно виклав йому своє бачення ситуації. Заодно попередив, що більше нікому не дозволить кривдити односельців. Після цього по селу ходили представники «магната» і гугнявили: «Він завалить справу, ваші землі будяками поростуть». Багато хто вичікує. Однак 18 односельців вирішили триматися Сергія. Один з них мені сказав: «У Сергія понівечені ноги, але велике серце і світлий розум!»

Проте вчинок «Лиса» допоміг місцевим селянам. «Магнат» для підтримання свого статус-кво мусив за новими угодами заплатити людям, аби ті не приєднувалися до Сергія, також по 8 тисяч гривень. Зрозуміло, що решта пайовиків тепер переукладатимуть угоди оренди вже на таких же умовах.

Пізній вечір. У світлі вікна веранди на подвір'ї Селезня радяться четверо. Двоє з них цієї ночі йдуть охороняти навколишній ліс від «чорних» вирубувачів дубів. Самі того не помічаючи, чоловіки по-військовому займаються суто бойовим плануванням: обговорюють вірогідні точки появи браконьєрів, шляхи їх підходу і відходу, порядок зв`язку між собою і з поліцією, власні дії в різних обставинах, підхід резерву з ветеранів села та інше.

54-річний Сергій «Сем» з початком війни на Сході України повернувся із заробітків у Росії, добровольцем мобілізувався до складу 93-ї окремої механізованої бригади. Воював у Водяному, Пісках, Авдіївці, на шахті Бутівка. Сьогодні його черга йти у засідку. Зранку в нього «робота з агентурою» — небайдужі люди допомагають хлопцям інформацією про зловмисників.

29-річний завжди усміхнений «кіборг», розвідник Михайло «Співак», у 2014-му з двома побратимами у цивільному одязі на трофейному авто і без будь-яких документів проїхав через десяток блокпостів бойовиків та проник до оточених у Донецькому аеропорту побратимів 72-ї бригади. У ДАПі він мінував стежки підходу бойовиків та відповідав за антиснайперську роботу.

Спокійно «працювати» винищувачам лісу тут не вдається. Також ветерани АТО вже знищили як масове й безкарне явище браконьєрство на водоймищах. Завдяки їхнім «рейдам» річка і водосховища зараз вже не захаращені сітками, а дехто з лиходіїв познайомився із буцегарнею або сплатив великі штрафи.

Я об'їхав із Сергієм всі 140 гектарів його орендованих і власних земель. Спілкувався із його колегами, серед яких немало ветеранів АТО. Бачив водосховище, яке днями Сергій офіційно зариблює.

— В Україні, як на мене, є три найбільших біди, — ділиться наболілим Селезень, — це наша соціальна байдужість, продажні чиновники та олігархи. З байдужістю треба боротися через власний приклад. У держави і чиновників вимагати не «рибу» — подаяння із дешевих пільг, а «вудочку» — створення умов для гідного заробітку й розвитку. А олігархам треба встановлювати квоти. Наприклад, якщо він бере у сільській місцевості в оренду тисячу гектарів землі, має працевлаштувати за це не менше 50 селян і забезпечити їм пристойний заробіток. Інакше у нас і далі будуть зникати малі й великі села.

На думку «Лиса», спілкам ветеранів треба активно приводити своїх представників у місцеву та центральну владу.

— Треба спочатку навести лад у себе в селі, місті, області, — продовжує він. — Я для цього став депутатом райради, головою районної спілки ветеранів АТО. Війна за незалежність країни полягає не тільки у збройному захисті від агресії Росії. Україну робить слабкішою не менш небезпечний внутрішній ворог, особливо корупція. До речі, першими, хто зрозумів, що атовці — новий громадський, соціальний та економічний рух, стали саме чиновники та олігархи. Недарма ж розпорядник 32 тисяч гектарів землі так злякався збільшення моїх смішних для нього за масштабом наділів. Не хочу навіть розповідати, до яких капостей вони вдаються, щоб знищити нас як небезпечне для себе явище у самому зародку. Ми ламаємо вибудувану ними ж систему, тому ми — реальна для них загроза. Зауважте, що ми в країні як представники ветеранського руху не одні...

Зараз у фермерському господарстві «Гармонія» працює 10 фронтовиків, які отримують гідну навіть за мірками столиці зарплатню та прийняли єдину жорстку умову Селезня — не пиячити й не красти. До кінця наступного року «Лис» планує працевлаштувати ще 40 ветеранів. Базу для цього він уже створив: «Гармонія» має чесно отримані офіційні дозволи на розчистку й вирубку захаращених недоглянутих лісосмуг та переробку деревини, зариблення та промисловий вилов риби у кількох водоймищах, опалення шкіл та інших соціальних об`єктів твердим паливом. Також він планує облаштування бази відпочинку на річці Рось для атовців і розпочав будівництво ремонтних майстерень. Само собою, будуть розширюватись сільськогосподарські угіддя ферми.

Коли ми із Сергієм вже прощались, він сказав:

— Якщо знаєте родину ветерана, яка не має житла і хоче жити й працювати у селі на гідних умовах, наша спілка ветеранів АТО надасть їй для проживання окреме доглянуте домогосподарство, а ферма допоможе буквально усім. Ми дамо хорошу роботу або можливість розпочати власну справу серед побратимів.

Віктор ШЕВЧЕНКО

Президент України Петро Порошенко вручає орден «Золота Зірка» батькові загиблого героя «Небесної сотні» Устима Голоднюка

ЗА СИНА...

ВОЛОДИМИР ГОЛОДНЮК — БАТЬКО ГЕРОЯ УКРАЇНИ З «НЕБЕСНОЇ СОТНІ» ТРЕТІЙ РІК АКТИВНО ДОПОМАГАЄ ВІЙСЬКУ

— Женя? Той самий Женя? Безстрашний медик, який під кулями допомагав пораненим мітингувальникам у лютому 2014-го? — батько загиблого на Майдані Устима, а нині відомий волонтер, «Народний Герой України» не може стримати сліз.

Володимир Голоднюк довго шукав Євгена, аби той розповів про останні хвилини життя сина, і зустрів його у жовтні 2016 року на крайніх українських позиціях поблизу Дебальцевого. Незнайомі люди обійнялися, поспілкувались, позгадували… Виявилося, що медик з Майдану вже другий рік на війні, йому довелося понюхати чимало пороху. Володимир пояснив «Доку», що після загибелі сина на Інститутській не має права залишатись байдужим до ситуації у країні, адже його Устим точно зараз був би на передовій. Тож він не втомлюється знову і знову закуповувати оптику, амуніцію і їхати на передову. Та багато часу на балачки немає. Володимиру належить повертатись у рідний Збараж і готуватися до наступної поїздки…

Чоловік вже третій рік є координатором громадської організації, що активно допомагає українським бійцям. Та й як можна сидіти вдома, коли там поряд з перетягнутим чорною стрічкою портретом 19-річного Устима зберігається його «Золота Зірка» Героя України?

— Ще коли син навчався у військовому ліцеї, він обіцяв довести, на що здатен, сказав, що країна ще про нього почує, обіцяв стати героєм. Сьогодні ліцей по праву пишається випускником. Хлопцю вдалося дотримати обіцянку, він став Героєм. Посмертно. 30 листопада син був серед побитих студентів, йому наклали більше десяти швів. Та навіть після цього всидіти вдома він не зміг, швиденько підлікувався і знову кинувся боротися за Україну. Він сміливо бігав під кулями в касці, пофарбованій в колір миротворців ООН, витягав поранених на Інститутській.

Устим Голоднюк Герой України

Коли наближалась небезпека, Устим завжди вигукував: «Небо падає!» 20 лютого 2014 року небо таки впало. Блакитна каска миру лежала на тротуарі, залита кров'ю, потім її омивав сльозами батько Устима Володимир.

— Того трагічного дня я був на Майдані разом із сином, — розповідає Володимир. — Приїхав, щоб його забрати, та переконати так і не зміг. Колись давно, у п'ятому класі, у школі Устиму сказали: «Ти названий на честь Устима Кармелюка — бунтаря, захисника українського народу. І ім'я твоє перекладається як «справедливий». Він тоді насупився і відповів: «Побачите, я, коли виросту, теж стану Героєм України». Свого слова син дотримав. Він був максималістом, його запалу вистачало і на мене.

Громадська організація, координатором якої є «Народний Герой», постійно нарощує обсяги допомоги, її знають по всій лінії фронту. Та сили взятись за волонтерство Володимир знайшов у собі не одразу.

— Перша допомога була досить примітивною, але хлопці були задоволені. Пізніше до нас почали звертатися. Не можу сказати, що я взявся за це із захопленням, бо боявся. Боявся тому, що на цьому не розумівся. Щодо якості форми і взуття я як офіцер запасу можу зробити якісь висновки. А про кевларовий шолом на той момент чув тільки по телебаченню. Чим далі, тим обсяг допомоги ставав ширшим, ми почали цікавитись іншими сферами. Потім постало питання, як за менші гроші купити більше. Ми шукали українських виробників, які почали виготовляти одяг і взуття, не гірші за імпортні аналоги. Таким чином, ми ще й давали змогу заробити місцевим виробникам, давали людям роботу. За собівартістю виходило набагато дешевше.

«У МЕНЕ ЗАГИНУВ СИН, І ЯКЩО Я ДОПОМОЖУ ЧИЄМУСЬ СИНОВІ, МІЙ З НЕБЕС ЦЕ ПОБАЧИТЬ»

З часом від взуття, одягу та спорядження волонтер перейшов на дорогі прилади — тепловізори, приціли, радіостанції, артилерійські труби, лазерні дальноміри, мінокуляри, бінокуляри, біноклі…

— Це те, чого дійсно не вистачає нашим підрозділам і що досить дорого коштує. Чесно кажучи, ситуація з пожертвами зараз не зовсім позитивна. Тож ми постійно проводимо концерти, фестивалі, благодійні акції… Активно допомагає українська діаспора з Італії, Німеччини, Америки, Голландії. Якщо говорити про матеріальний еквівалент допомоги, то за перший рік було надано її на три мільйони гривень. За 2015 рік — на п'ять мільйонів. Це досить приблизні підрахунки, чітко відповісти на це питання практично неможливо. Ми ведемо документацію, записуємо прибутки, видатки, але багато допомоги проходить транзитом.

Волонтерська діяльність вимагає чимало часу і сил. Тож не дивно, що волонтерський склад в організації, яку координує Володимир, постійно змінюється. Четверо помічників не витримали і пішли воювати.

— В мене — інша мотивація. У мене загинув син, і якщо я допоможу чиємусь синові, мій з небес це побачить. Тому сиджу тут і у свята, і в будні… У нас з'явився великий шанс змінити країну. Вірю в те, що смерті молодих патріотів не були марними.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

P.S. *До третьої річниці початку Майдану Володимир вирішив вилити два бронзові погруддя — Устима і Назара Войтовича, наймолодшого героя «Небесної сотні». Незабаром їх можна буде побачити в музеї у Збаражі.*

«МИ ТУТ ЩЕ Й ПІДВАЛ ОБЛАШТУЄМО!»

Модулі відправляють на передову

Хороший подарунок до настання холодів отримали військові, які несуть службу на передовій у районі проведення антитерористичної операції. Морським піхотинцям 36-ї окремої бригади та до окремого розвідувального батальйону доставили два житлові модулі.

Ініціатором створення модулів став заліщицький бізнесмен Іван Навольський, який з перших днів війни надає вагому допомогу нашій армії. Іван Михайлович укотре запропонував допомогу та втілив свій задум на підприємстві «Тімертан», яке очолює. Протягом місяця на Тернопільщині тривали роботи з виготовлення та обладнання будиночків. Проектуванням займався Анатолій Сорочук. В конструкції встановлено освітлення, буржуйку з бойлером для підігріву води та можливістю готувати їжу, санвузол, вентиляцію, також є вікно, аварійний вихід у підлозі та три пари двоярусних ліжок. Стіни утеплено десятисантиметровим шаром мінеральної вати. Розробка приміщень проводилась із урахуванням побажань, пропозицій та зауважень від бійців, які перебувають безпосередньо на лінії зіткнення.

Експедитор проекту «Польова Пошта» Сергій Мандаліна, ветеран АТО, боєць 79-ї десантно-штурмової бригади, «директор гармати», як він себе жартома називає, виступив «експертом по передовій». Він на прохання волонтерів визначив два підрозділи, яким ці модулі найбільше потрібні. Інженерно-транспортними питаннями та наданням необхідних дозволів займалися офіцери цивільно-військового співробітництва.

Тепер на двох контрольно-спостережних пунктах є зручні та безпечні умови для проживання та несення служби.

Про аварійний вихід у підлозі військові жартують: «Та ми тут ще й підвал облаштуємо!»

Оксана УРЕТІЙ

ДЕ КУЛІ СВИСТЯТЬ,
ДОЛІТАЄ Й ГАЗЕТНЕ СЛОВО

Механік-водій БТРа Михайло: «Дякую за ковток інформації, на передовій вона дуже потрібна»

До нашого кунгу, де розміщується пересувний видавничий пункт «Народної армії», часто підходять бійці і запитують, чи немає свіжих газет. Найчастіші гості — хлопці, які на декілька годин у справах заїхали в штаб і тепер відбувають на передову. Після мирного гамірного Києва, де від інформаційного перенавантаження інколи хочеться втекти на безлюдний острів, спочатку це мене дещо дивувало. Але вже після перших виїздів на передову я зрозумів, що нічого дивного в цій ситуації немає. Людині важко існувати в інформаційному вакуумі. Це в містах можна спокійно читати новини в Інтернеті, дивитися улюблені телевізійні програми і поглядати на газету, як на пережиток минулого. Тут, в умовах війни, реалії зовсім інші. І часто-густо саме газетна стаття, написана рідною мовою про твоїх побратимів, зміцнює силу духу й віру в перемогу. А тому завжди, коли я виїжджаю на передову, намагаюся взяти з собою свіжий номер "Народної армії" і послухати думку наших читачів про газету.

…Десантний позашляховик натужно реве мотором і дереться вгору по розбитій панцирниками грунтовій рокаді до позицій, які чотири місяці тому зайняла чергова ротація підрозділу. Аби дістатися до місця, звідки озброєне біноклем око бачить «щетину» різноманітних стволів ворога, що окопався на околиці Горлівки, довелося місити глину із чорноземом у тутешніх особливо в'язких калабанях.

Зрештою, тільки почавши долати горбка, на перший погляд всюдихідний, джип крилатої піхоти застряг у розмитій недавнім дощем глибокій колії, але спільними зусиллями десантно-журналістського екіпажу ми таки змогли виштовхати позашляховик на сухе місце. Проте нам порадили вшиватися якнайшвидше з цього відкритого, немов долоня, схилу…

Діставшись відносно безпечного місця, знайомлюся зі своїм першим співрозмовником, 58-річним механіком-водієм БТРа Михайлом із Малинського району Житомирщини. До війни він чверть віку шоферував на КАМАЗі, був бригадиром у гранкар'єрі. Вже й навіть пенсію заробив.

…Із коліс броньовика рясно стікала грузька рідота, а днище й боки мобільного прихистку піхоти обліпив осінній камуфляж із опалого листя, гілок та трави. Прошу чоловіка не сходити донизу і простягаю газету.

— Дякую за ковток інформації, на передовій вона дуже потрібна. Чесно кажучи, відчуваємо деяку відірваність від світу. Телебачення тільки «сепарське», газет також бракує — напевно, через об'єктивні причини преса до нас не завжди доходить. Хочеться дізнатися, що робиться в країні, у війську. І час на таке читання є — поміж нарядами, у вільну хвильку із задоволенням читаю «Народку», коли її сюди привозять, від першої до останньої сторінки, — каже воїн-вусань.

Михайло робить висновок після спілкування з місцевими мешканцями: багатьох ще потрібно переконувати, що Донбас — це Україна. А все тому, що й досі їхні мізки обливають з телевізора російським пропагандистським «соусом». Але житомирянин не втомлюється пояснювати, як усе відбувається насправді. І йому вдалося багатьох переконати.

— Тобто виходить так, що і ви, простий солдат, є учасником цієї складної інформаційної боротьби? — запитую у водія бронетранспортера.

— Авжеж! Принаймні намагаюся вишукувати аргументи, які діятимуть на жертв ворожого зомбування, — відповідає Михайло. — Є дуже прості прийоми «лагідної» українізації. Приміром, на посту, де чергую, тамтешній люд, що ходив туди-сюди у справах, зранку вітався не надто привітним «Здрасьте!» А я щоразу: «Доброго ранку!» чи «Гарного дня!» Тепер у відповідь усе частіше чую від них вітання українською.

Михайлові сини також воювали — Олексій у другу, а Володя в третю хвилю мобілізації, а тепер от і батько пішов на війну. Перший зазнав контузії в оточенні під Дебальцевим, другий — морський піхотинець 36-ї окремої миколаївської бригади. Зять теж військовий у званні майора. Так, це ризик, але тут легше бути, аніж переживати за рідну кровинку, яка десь ухиляється від куль.

А от Андрій з Бузька на Львівщині зізнається, що номер «Народної армії» хлопці часто перечитують. Хочеться читати щось українське — рідне слово приємно не лише чути, а й бачити на папері.

Звісно, в базовому таборі інколи досяжний Інтернет, але газета — зовсім інша річ: усе, що в ній надруковано, значно серйозніше сприймається. Зауважу: хвилі військового радіо «Армія Fm» сягають і наших окопів — із задоволенням слухаємо новини й українську пісню, практично не вимикаючи, — каже Андрій. — Це чи не єдина альтернатива путінській пропаганді у солдатських окопах. І як зворушливо дізнаватися з «Народної армії» про львівських хлопців, які б'ються під Авдіївкою!..

Бійці мають і власні побажання щодо газетного контенту: вони не проти, щоб там побільшало позитивної інформації, можливо, навіть чогось сатиричного, військових коміксів на злободенні теми сьогодення, навіть анекдотів, бо вони тут, у бліндажах, по кілька разів переповіли весь знаний доти «репертуар».

МИХАЙЛО РОБИТЬ ВИСНОВОК ПІСЛЯ СПІЛКУВАННЯ З МІСЦЕВИМИ МЕШКАНЦЯМИ: БАГАТЬОХ ЩЕ ПОТРІБНО ПЕРЕКОНУВАТИ, ЩО ДОНБАС — ЦЕ УКРАЇНА. А ВСЕ ТОМУ, ЩО Й ДОСІ ЇХНІ МІЗКИ ОБЛИВАЮТЬ З ТЕЛЕВІЗОРА РОСІЙСЬКИМ ПРОПАГАНДИСТСЬКИМ «СОУСОМ»

Насамкінець ми помандрували до одного з опорників на передовій. Знайомлюся з Віктором, що має позивний «Сірий». Той буденно розповідає, як мало не щоночі виповзають сепарські ДРГ, стріляють їхні кулемети, СПГ, автомати, снайпери. Це зараз тут називається «постріплювати» і «кошмарити». Насправді бойовики прощупують якість спостереження на наших постах, підходячи до них на 100–200 метрів. І працюють вони по-тихому — із глушниками, а коли вже бачать, що їх розкрили, — з висотки поливають кулемети.

«Сірий» каже, що, маючи досвід, вони зараз звертають увагу на речі, на які в цивільному житті ніколи не зауважили б. Більше прислухаються, приглядаються. Навіть за хрускотом гілочок, особливостями того, як ворушиться трава чи кущі, вже можна визначати, то йде людина, продирається пес або ж їжак пробігає. Раніше, звісно, з такого приводу дехто з необстріляних та молодих не раз починав стріляти, розкриваючи свої позиції...

Геннадій КАРПЮК

ШКОЛЯРІ ВИВЧАТИМУТЬ ІСТОРІЮ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ

Побачив світ посібник, у якому вперше систематизовано матеріали, присвячені подіям останніх років у житті країни.

Ключова причина його появи методологічна. «У 2010 році під час очільництва МОН відомого діяча епохи Януковича було у брутальний спосіб перервано на фінішній стадії перехід української школи до 12-річної моделі. І відразу переглянули навчальні програми, передовсім із мови та літератури. Не дивує, чому всі політики, котрі намагаються встановити тоталітарний режим, не беруться за програми з хімії чи математики: на цьому не нажити політичного капіталу. Натомість починають вирізати окремі сторінки історичної минувшини та національної літератури», — розповів «Урядовому кур'єру» автор посібника історик, громадський діяч Павло Полянський.

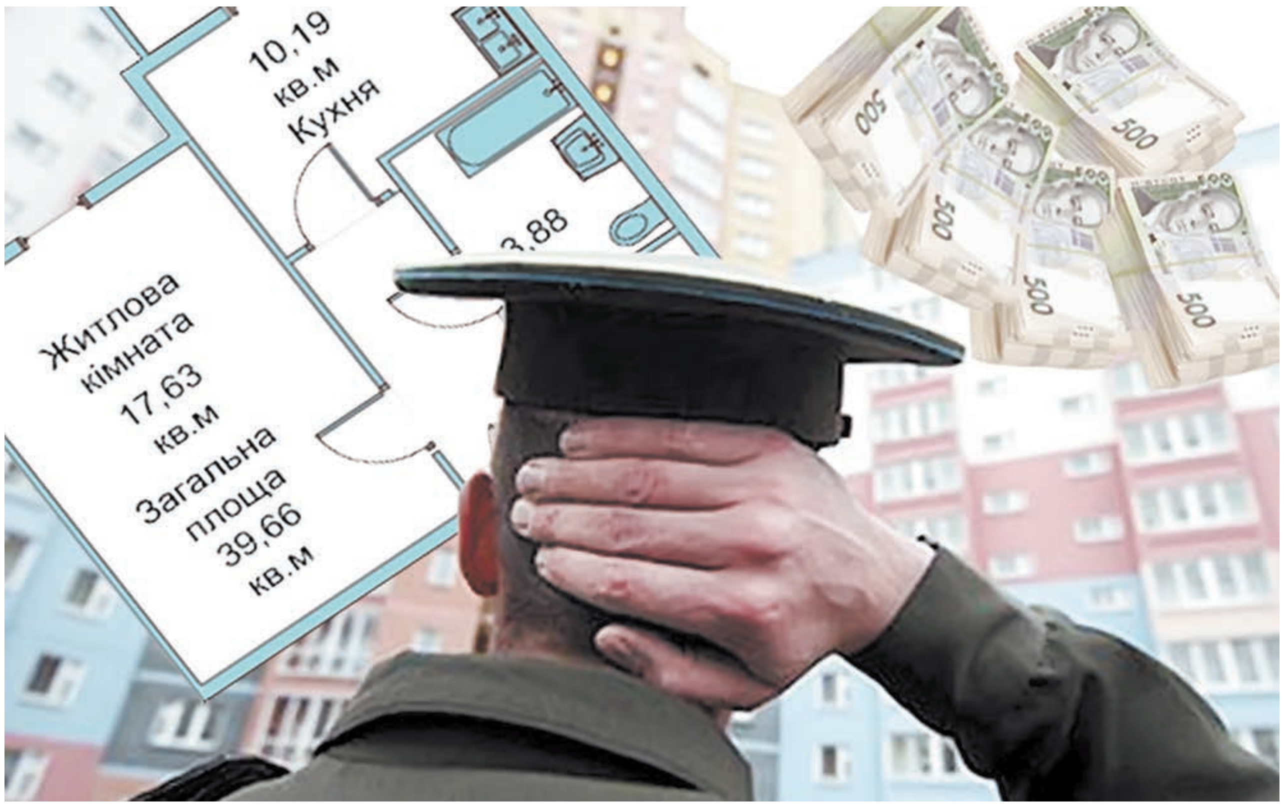
Посібник написано так, що він спрямований не на зазубрювання інформації, а на розвиток в учнів критичного мислення.

У ньому показано три стадії Майдану: студентський виступ, Майдан-табір, Майдан-фортецю. «Я приділив увагу тій дивовижній самоорганізації й атмосфері, які панували там. Міг лише згадати — бо це формат шкільного посібника — про масовість і про волонтерів, про спорудження барикад, фундацію «Євромайдан-SOS», медичну службу, роль церкви, «Небесну сотню». Водночас історик доводить, що війна на сході — геть не спонтанна реакція Путіна на події на Майдані, а завчасно спланована каральна акція проти України.

«Тут немає прізвищ вождів політичних партій і об'єднань. Головний герой Майдану — громадянське суспільство. Мені дуже важливо було звернутися до учнів із цим посилом. Жоден політичний лідер самотужки не може забезпечити розв'язання проблем в Україні. Громадяни повинні контролювати владу й нести відповідальність за долю своєї країни».

ГРОШОВА КОМПЕНСАЦІЯ ЗА КВАДРАТНІ МЕТРИ — РЕАЛЬНИЙ ШАНС СТАТИ НОВОСЕЛОМ

В УМОВАХ ПОСТІЙНО НАРОСТАЮЧОЇ ПРОБЛЕМИ БЕЗКВАРТИР'Я У ВІЙСЬКУ ГРОШОВА КОМПЕНСАЦІЯ ЗА НЕОТРИМАНЕ ПОМЕШКАННЯ ВИГЛЯДАЄ ПРИВАБЛИВИМ ВАРІАНТОМ ОТРИМАТИ ВЛАСНИЙ ДАХ НАД ГОЛОВОЮ

У 2015 році грошова компенсація за неотримане житло була виплачена 231-й військовій родині

Близько 45 тис. військовослужбовців Збройних Сил України нині перебувають у черзі на отримання житла, чимало з них — ще з 90-х років минулого століття. Одним із шляхів реалізації їхнього законного права на житло від держави є отримання грошової компенсації. Скориставшись цією пропозицією, військовослужбовець знімається з квартирного обліку

Хоча розмови про виплату військовослужбовцям грошової компенсації за неотримане житло велися давно, механізм виплат працює лише другий рік. 2015-го в Збройних Силах України така компенсація була виплачена 231-й військовій родині. За даними Головного квартирно-експлуатаційного управління ЗСУ, цим військовослужбовцям було виплачено близько 100 млн грн. З початку 2016 року комісією з контролю за розподілом житла в гарнізонах ЗСУ затверджено пропозиції щодо виплати грошової компенсації за неотримане житло 125 сім'ям військовослужбовців на загальну суму 47 млн грн з виділеного ліміту у 52 млн грн. Та у Головному КЕУ запевняють: до кінця року освоять усі виділені кошти і навіть ті, що будуть надані додатково.

Актуальні питання: на який розмір компенсації можуть розраховувати родини військовослужбовців, і чи вистачить цього для придбання житла?

Це залежить від кількості членів сім'ї, вартості квадратного метра житла у вашому регіоні та деяких інших факторів. Загалом сума компенсації вираховується за формулою:

К = (13,65 х N + 17 + Д пл) х В о,

де 13,65 — визначена законодавством норма житлової площі на одну особу, кв. м;

N — кількість осіб, що перебувають на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов;

17 — загальна нежитлова площа помешкання на сім'ю з урахуванням вимог державних будівельних норм, кв. м;

Д пл — додаткова житлова площа, яка надається окремим категоріям військовослужбовців та членам їхніх сімей, що визначена законодавством у розмірі 10 кв. м, наприклад, кандидатам наук;

В о — гранична вартість 1 кв. м загальної площі житла для населених пунктів.

Наприклад, у Львові родина військовослужбовця з трьох осіб, що не має права на додаткові 10 квадратних метрів, отримає близько 544 тис. грн, така ж сім'я в Києві — 926 тис., у Мелітополі — 429 тис., у селищі — 249 тис., але якщо селище розташовано на Київщині, то 746 тис. грн.

Різниця у сумах обумовлена граничною вартістю одного квадратного метра в різних регіонах.

Таким чином, розрахувати вартість компенсації можна самостійно.

Візьмемо родину військовослужбовця, яка складається з трьох осіб і проживає в місті Вінниці. Гранична вартість 1 кв. м загальної площі житла у Вінницькій області з урахуванням коефіцієнта дорівнює 7401 грн/кв. м (див. таблицю). Тому:

К = (13,65 х 3 + 17) х 7401 = 428,9 тис. грн.

Саме на таку компенсацію може розраховувати родина військовослужбовця із Вінниці, претендуючи на квартиру площею 58 кв. м.

ЦЬОГОРІЧ УЖЕ ЗАТВЕРДЖЕНО МАЙЖЕ 50 МЛН ГРН НА КОМПЕНСАЦІЇ ЗА НЕОТРИМАНЕ ЖИТЛО, І ОЧІКУЄТЬСЯ, ЩО ДО КІНЦЯ РОКУ ЦЯ СУМА МОЖЕ ЗРОСТИ В РАЗИ

Багато це чи мало, та яке житло можна придбати на ринку нерухомості за такі гроші в цьому населеному пункті?

Зазначених коштів вистачить, скажімо, на двокімнатну квартиру площею 52–60 кв. м від забудовника в районі Замостя з чистовою стяжкою і штукатуркою, котлом, електричною розводкою та лічильниками. Також можна розглянути пайову участь у будівництві. За 420–450 тис. грн через рік забудовник обіцяє здати двокімнатну квартиру на 67–80 кв. м, але доведеться заплатити наперед усю суму.

У Києві, наприклад, за 926 тис. грн грошової компенсації на вторинному ринку житла можна купити трикімнатну квартиру на околиці міста (район ДВРЗ) площею 77 кв. м.

У новобудовах на Петропавлівській Борщагівці (околиця Києва) за ці гроші вам запропонують двокімнатну квартиру площею 58 кв. м з чорновим ремонтом — оштукатуреною стелею, лазерною стяжкою стін, дверними відкосами, двоконтурним котлом і радіаторами, розводкою сантехнічних та електричних вузлів. Забудовник може запропонувати навіть розстрочку на один рік. На вибір є різні варіанти й у таунхаусах.

Гранична вартість 1 кв. м загальної площі житла (коефіцієнт врахований) розрахована на підставі постанов КМУ від 29 лютого 2012 року № 193 та від 2 вересня 2015 року № 728

Найменування регіону (область)	Вартість, грн	
	для адміністративного центру	для інших населених пунктів регіону*
Вінницька	7401	4290
Волинська	7401	4290
Дніпропетровська	8044,5	4290
Донецька	8044,5	4290
Житомирська	7401	4290
Закарпатська	7401	4290
Запорізька	7401	4290
Івано-Франківська	7401	4290
Київська (крім Києва)		12870
Кіровоградська	7401	4290
Луганська	7401	4290
Львівська (крім Львова)	8044,5	4290
Миколаївська	7401	4290
Одеська (крім Одеси)	8044,5	4290
Полтавська	7401	4290
Рівненська	7401	4290
Сумська	7401	4290
Тернопільська	7401	4290
Харківська	8044,5	4290
Херсонська	7401	4290
Хмельницька	7401	4290
Черкаська	7401	4290
Чернівецька	7401	4290
Чернігівська	7401	4290
м. Київ	15980	
м. Одеса	9385,25	
м. Львів	9385,25	

*Для населених пунктів, розташованих у 15-кілометровій зоні від адміністративного центру регіону, гранична вартість може бути збільшена на 10%.

Передбачаю, що читачам буде цікаво дізнатися й про механізм отримання грошової компенсації за неотримане житло.

Після надходження коштів до КЕВ (КЕЧ) районів житлові комісії військових частин, військових комісаріатів та КЕВ (КЕЧ) районів інформують листом із повідомленням військовослужбовців (осіб, звільнених з військової служби, та членів сімей військовослужбовців), у яких підійшла черга на отримання житлових приміщень у поточному році, про їхнє право на отримання компенсації та про її орієнтовний розмір.

Черговість надання компенсації визначається за часом взяття військовослужбовця (особи, звільненої з військової служби, та членів сім'ї військовослужбовця) на облік громадян, які потребують поліпшення житлових умов, та/або включення до списків осіб, які мають право на першочергове чи позачергове одержання житлових приміщень.

Також військовослужбовці (особи, звільнені з військової служби, та члени сімей військовослужбовців) за бажанням можуть звернутися особисто з рапортом (заявою) на її отримання до житлової комісії за місцем перебування на квартирному обліку.

На засіданні житлової комісії розглядаються відповіді на отримані військовослужбовцями листи або надані особисто рапорти (заяви) про згоду на отримання грошової компенсації.

Пропозиції житлових комісій військових частин щодо розподілу коштів між військовослужбовцями гарнізону перевіряються гарнізонною житловою комісією, квартирно-експлуатаційним органом, ГКЕУ ЗС України та подаються в установленому порядку на затвердження Міністру оборони України.

Затверджені Міністром оборони України списки громадян, які мають право й дали згоду на отримання грошової компенсації за належне їм помешкання, та розрахунки є підставою для оформлення документів на перерахування коштів військовослужбовцю (особі, звільненій з військової служби, та членам сім'ї військовослужбовця) на його поточний рахунок у банку.

Зрештою, отримувати грошову компенсацію чи чекати на бажані квадратні метри — вирішувати тим, кому така компенсація пропонується. Утім, в умовах багаторічного очікування на власний дах над головою грошова компенсація є непоганою альтернативою.

Руслан СЕМЕНЮК

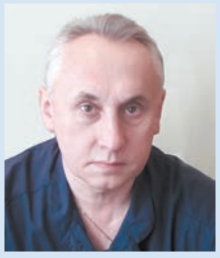
ВІЙСЬКОВІ ХІРУРГИ ПОСТАВИЛИ НА НОГИ ТИСЯЧІ БІЙЦІВ

У КИЄВІ ВІДБУВСЯ 10-Й З'ЇЗД ХІРУРГІВ ТА АНЕСТЕЗІОЛОГІВ ІЗ ПРОВЕДЕННЯМ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ «АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НАДАННЯ ХІРУРГІЧНОЇ ДОПОМОГИ ТА АНЕСТЕЗІОЛОГІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО І МИРНОГО ЧАСУ»

Під час заходу медичні фахівці розглядали проблеми, пов'язані з лікуванням пацієнтів із вогнепальними та мінно-вибуховими пораненнями різної локалізації. Зокрема був представлений передовий досвід лікування бойової хірургічної травми в провідних медичних установах Міністерства оборони, Міністерства охорони здоров'я, Національної академії медичних наук України (НАМН) тощо.
На сьогодні в Міністерстві оборони України опрацьовано план дій щодо медичного забезпечення на період 2016–2020 років. За словами заступника Міністра оборони України — керівника апарату генерал-полковника Олександра Дубляна, основними цілями впровадження цього плану є вдосконалення системи управління військово-медичною службою, оптимізація організаційно-штатної структури медичних підрозділів відповідно до нових завдань Збройних Сил та стандартів НАТО, а також розвиток тактичної медицини та оснащення медичних підрозділів сучасними захищеними засобами евакуації з поля бою. Також в оборонному відомстві триває робота щодо нарощування можливостей військових закладів охорони здоров'я, активізації міжнародного співробітництва з країнами і структурами НАТО та поглиблення співпраці з громадськими й волонтерськими організаціями.

Сьогодні військові хірурги виконують органозбережні операції

Заступник начальника Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» — головний хірург МО України, доктор медичних наук, професор, полковник медичної служби Ігор Хоменко:

— У роботі 10-ї конференції взяли участь понад 750 спеціалістів — представників як військової, так і цивільної медицини. Серед них є ті, чиї імена відомі не лише в Україні.

Медики часто виконують свої обов'язки в екстремальних умовах району проведення антитерористичної операції. Багато хто надавав військовикам допомогу — в прямому розумінні цього слова — під кулями, діставши поранення і контузії. Понад 30 медиків, рятуючи чужі життя, втратили власні…

Сьогодні військові медики виконують органозбережні операції.

Загалом за час ведення бойових дій на Сході України військовими хірургами прооперовано понад 10 550 пацієнтів із вогнепальними пораненнями і майже стільки ж із бойовими травмами.

З початком антитерористичної операції однією з найболючіших проблем було надання нашим військовослужбовцям медичної допомоги, особливо хірургічної. Адже військова медицина України, як, до речі, й саме військо, виявилися не зовсім готовими до ведення бойових дій.

Проте, за словам директора Військово-медичного департаменту МО України генерал-майора медичної служби Андрія Верби, керівництво держави, Міністерства оборони досить оперативно зуміло виправити ситуацію. Наприклад, за незначний проміжок часу в районі АТО було розгорнуто чотири військово-мобільні госпіталі.

Окрім цього, за рахунок хірургічної служби Міністерства оборони для надання допомоги пораненим і травмованим військовослужбовцям центральні районні лікарні (Станиця Луганська, Щастя, Новоайдар, Сєвєродонецьк, Бахмут, Костянтинівка, Попасна, Торецьк, Курахове, Авдіївка та інші. — Авт.), розташовані безпосередньо в районі АТО, підсилені хірургами, анестезіологами та середнім медичним персоналом. Усім пораненим, доставленим до медзакладів, робиться комплексне обстеження, зокрема, клінічний огляд, рентгенографія, аналізи тощо.

Як свідчить досвід ведення сучасних воєн, досить поширеним типом ушкоджень на полі бою є множинні поранення, спричинені уламками вибухових пристроїв. Особливо кінцівок, які є найменш захищеними частинами тіла. На сьогодні, як зазначалося на конференції, такі поранення становлять понад 57 відсотків. Це, на думку лікаря-ортопеда підполковника медичної служби Володимира Бондаренка, пов'язано насамперед із застосуванням сучасних видів зброї (чого варті лише «Гради» й «Урагани»), а також зростанням кількості підривів військовослужбовців на мінах та фугасах, якими нашпигована територія Донбасу.

— За час ведення антитерористичної операції лише в клініці ушкоджень Національного військово-медичного клінічного центру прооперовано тисячі постраждалих, зокрема і з тяжкими пораненнями, — говорить Володимир Бондаренко. — Відверто кажучи, на початку цієї неоголошеної війни військові лікарі здебільшого були лише теоретично готові до надання допомоги таким бійцям. Тож доводилося вчитися на практиці.

ПОНАД 57% ПОРАНЕНЬ СКЛАДАЮТЬ МНОЖИННІ УРАЖЕННЯ КІНЦІВОК, СПРИЧИНЕНІ УЛАМКАМИ ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ

Сьогодні у військово-медичних клінічних центрах запроваджено спіральну комп'ютерну артрографію поранених колінних суглобів. Як зазначають фахівці, це дозволяє точно оцінювати не лише кістки, які формують колінний суглоб, а й внутрішньосуглобові структури. У випадку вогнепальних поранень за допомогою артрографії можна визначати локалізацію, розмір, форму сторонніх тіл (осколків), що дозволяє обирати найоптимальніші методи лікування.

Проблем у військових травматологів вистачає, але на сьогодні вони поставили на ноги — у прямому розумінні цього слова — тисячі бійців і командирів, які через важкі поранення вже не сподівалися ходити власними ногами.

За словами військових медиків, на початку АТО через брак досвіду в наданні допомоги пацієнтам з вогнепальними пораненнями допускалося чимало помилок. Найбільш поширеними, за словами заступника начальника Національного військово-медичного клінічного центру «ГВКГ» — головного хірурга МО України, доктора медичних наук, професора, полковника медичної служби Ігоря Хоменка, були проведення оперативних втручань у стані шоку, несвоєчасне діагностування пошкоджених судин і затримка з ампутацією кінцівок. Також мали місце неправильне накладання джгута, надмірне висічення рани, проведення нерадикальної хірургічної обробки із залишенням нежиттєздатних тканин і сторонніх тіл тощо.

Абсолютна більшість цих випадків залишились у минулому, адже за час проведення АТО накопичено величезний досвід, зокрема і щодо надання пораненим хірургічної допомоги. Водночас військовим хірургам вдалося запровадити в лікування військових багато нового й ефективного.

Сергій ЗЯТЬЄВ, Ігор ПАРАЩИЧ

З ПОЧАТКУ РОКУ РЕАБІЛІТАЦІЙНЕ ЛІКУВАННЯ ПРОЙШЛО 867 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Кошторисом Міністерства оборони України на 2016 рік на медичне забезпечення передбачено близько 257 мільйонів гривень.

З початку року Міноборони отримало на ці потреби із державного бюджету 232 мільйони гривень, із яких 162 мільйони витрачено на закупівлю медикаментів. Про це повідомив під час брифінгу в Українському кризовому медіацентрі речник Міністерства оборони України полковник Дмитро Гуцуляк.

Нині на лікуванні у закладах охорони здоров'я Міноборони перебувають 99 військовослужбовців Збройних Сил України, поранених під час АТО. З початку року реабілітаційне лікування пройшло 867 військовослужбовців.

24 поранених проходять лікування за кордоном, зокрема десятеро — у Болгарії, дев'ятеро — у Німеччині, по двоє — у США та Угорщині й один — у Латвії.

74 учасники АТО проходять реабілітацію у санаторно-курортних закладах. Загалом з початку року реабілітаційне лікування пройшло 867 військовослужбовців.

ГОЛОВА ПРАВЛІННЯ ПАТ «НВО «КИЇВСЬКИЙ ЗАВОД АВТОМАТИКИ» СЕРГІЙ МАЛЯРОВ:

«МИ ГОТОВІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ НАШУ БРОНЕТЕХНІКУ НОВІТНІМИ СИСТЕМАМИ СТАБІЛІЗАЦІЇ ОЗБРОЄННЯ»

Під час XIII Міжнародної спеціалізованої виставки «Зброя та безпека-2016», яка відбулась у столиці минулого місяця, серед продукції підприємств вітчизняного оборонно-промислового комплексу були представлені й розробки Публічного акціонерного товариства «НВО «Київський завод автоматики»

Начальник Озброєння Збройних Сил України генерал-майор Микола Шевцов (крайній ліворуч) оглядає прилади стабілізації ПАТ «НВО «Київський завод автоматики» під час роботи XIII Міжнародної спеціалізованої виставки «Зброя та безпека-2016»

Підприємство тривалий час є беззаперечним лідером у виробництві сучасних та надійних систем стабілізації озброєння і устаткування для легкої бронетехніки. Тому не дивно, що продукція київських приладобудівників зацікавила численних відвідувачів виставки також і з-за кордону.

За словами голови правління ПАТ «НВО «Київський завод автоматики», заслуженого машинобудівника України Сергія Малярова, головну увагу на виставці колектив підприємства приділив демонстрації новітніх гіроскопічних приладів, які можуть застосовуватись у космічній галузі та ракетобудуванні замість традиційних серійних зразків комплексів стабілізації, які вже давно зарекомендували себе на ринку озброєння.

У ЗАКОРДОННИХ ПРИЛАДАХ СТАБІЛІЗАЦІЇ ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ОПТИКО-ВОЛОКОННІ АБО ЛАЗЕРНІ ГІРОСКОПИ. КИЇВСЬКІ Ж ВИРОБНИКИ ВІДДАЛИ ПЕРЕВАГУ ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНИМ І НЕ ПОМИЛИЛИСЯ — ЦЕ НАДІЙНО І ДЕШЕВШЕ

Заводчани підійшли до виставки із вагомими виробничими та фінансовими показниками. За дев'ять місяців роботи в поточному році підприємством виконано дохідну частину на рівні 123,6% від планових завдань, що в чотири рази перевищило показники аналогічного періоду минулого року. При цьому отримано чистий прибуток, який становить 157,3% від планового. Середня заробітна плата по товариству зросла на 23,8% проти аналогічного періоду минулого року.

— З початку 2016 року підприємством сплачено податків, зборів та обов'язкових платежів до бюджетів усіх рівнів у сумі 43 336 тис. грн, що в перерахунку на одного працівника становить 97,8 тис. грн, — розповів кореспонденту "Народної армії" про досягнення керівник підприємства Сергій Маляров.

Паралельно з нарощуванням темпів виробництва, створенням новітніх зразків високотехнологічних виробів на підприємстві досить успішно вирішують одну з найболючіших проблем багатьох підприємств вітчизняного ОПК — кадрову. Ще десять років тому у виробничих цехах за верстатами стояли майстри, вік яких іноді перевищував 70 років. Схожа ситуація була й з інженерно-технічним персоналом та керівниками технічних підрозділів.

— Якщо сьогодні пройтися цехами заводу, то можна помітити, що колектив підприємства значно омолодився, — говорить Сергій Маляров. — Вік начальників цехів, керівників конструкторського бюро, конструкторсько-технологічного управління становить до сорока років. Значно «помолодшали» і служби та відділи адміністрації заводу.

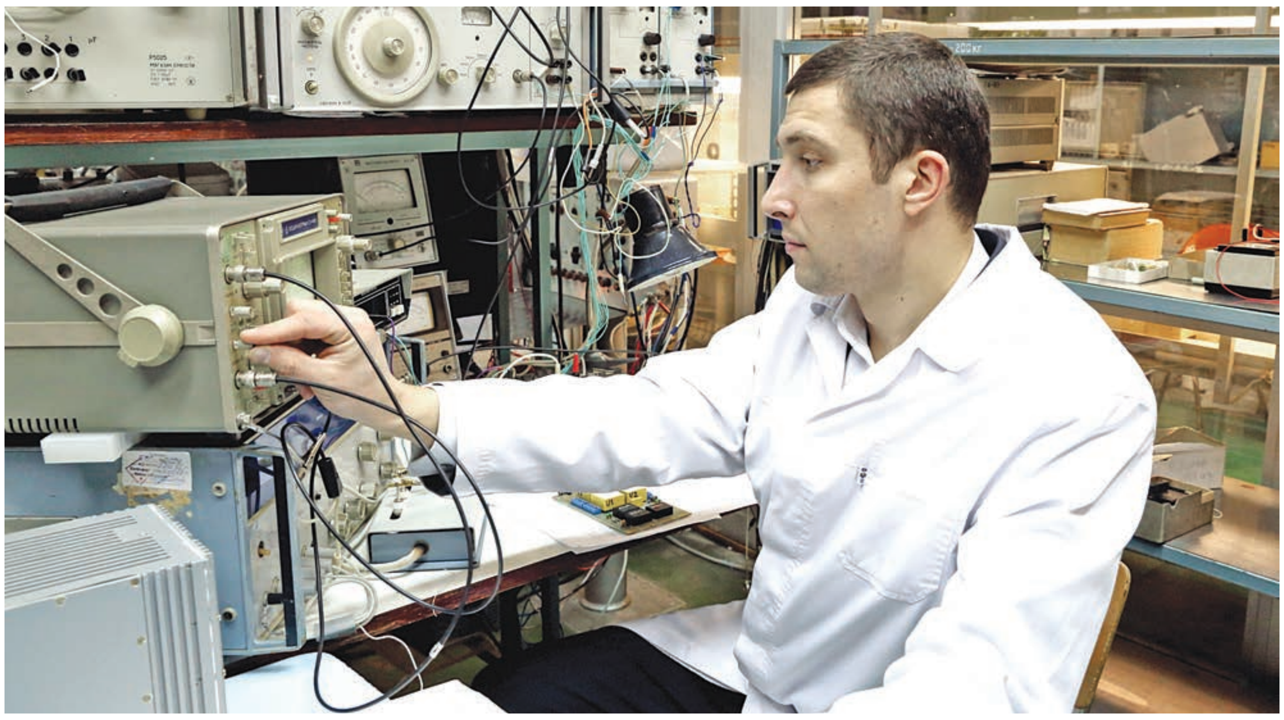
Важливим фактором у вирішенні кадрової проблеми є тісна співпраця з провідними вищими технічними навчальними закладами України. Особливі стосунки склалися у приладобудівників з Національним технічним університетом України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», випускники окремих факультетів якого щорічно поповнюють кадровий потенціал підприємства. Представники кафедр університету беруть активну участь у науково-дослідній роботі заводу, а інженерно-технічний персонал підприємства охоче їде до студентів читати лекції.

Налагоджено також контакт підприємства з науково-педагогічним складом та студентами Національного авіаційного університету.

Підприємство входить до інноваційно-виробничої платформи «Об'єднання «Київська політехніка» з метою реалізації комплексу заходів, спрямованих на інтенсифікацію процесів розробки, виробництва та впровадження наукоємної, конкурентоспроможної високотехнологічної продукції, а також координації наукової, освітньої, інноваційної, виробничої та комерційної діяльності.

Замовники продукції цього підприємства відзначають, що «Київський завод автоматики» — надійний виробник, який часто виконує зобов'язання за укладеними контрактами прискореними темпами. При цьому для його трудового колективу головним пріоритетом є якість продукції та робота над модернізацією комплексів стабілізації озброєння. Адже досвід бойових дій, зокрема й на Сході країни, продемонстрував, що частина втрат парку легкої броньованої техніки є наслідком використання малоефективних застарілих комплексів стабілізації озброєння.

Прилади стабілізації, які ось уже другий десяток років виготовляють на ПАТ «НВО «Київський завод автоматики», можуть застосовуватися при модернізації наявних та розробці нових легкоброньованих бойових машин БТР, БМП, БМД тощо.

Регулювання комплексу стабілізації озброєння в одному з цехів заводу

Легка бронетехніка під час модернізації на вітчизняних підприємствах ОПК оснащується новітніми цифровими стабілізаторами

Так, розробки заводу автоматики встановлюються на такі зразки бронетехніки вітчизняного виробництва, як БТР-3Е1 та БТР-4, і добре зарекомендували себе в бойових умовах. Вони призначені для стабілізованого наведення і супроводу в горизонтальній та вертикальній площинах наземних, повітряних і надводних цілей, для ефективної стрільби з місця, на ходу і на плаву.

Що ж стосується модернізації зразків бронетехніки радянських часів, якими забезпечені військові частини ЗС України, то підприємство вже не один рік виготовляє стабілізатор СВУ-500–3Ц-1. Він використовується в модулі БМП-2, належить до останнього покоління приладів стабілізування та здатний працювати в цифровому форматі.

щено 10 докторських та 24 кандидатські дисертації. А основні науково-технічні результати роботи були опубліковані в 24 монографіях та 12 підручниках, друкувалися й у 22 міжнародних наукових журналах… Новизна та конкурентоспроможність технічних рішень захищені 29 авторськими свідоцтвами, національними та міжнародними патентами.

Тому не випадково науково-дослідний колектив, причетний до конструювання та виробництва новітнього вітчизняного комплексу стабілізації озброєння, висунуто на здобуття Державної премії у галузі науки та техніки.

Утім одна річ демонструвати свої можливості на виставках і зовсім інша — затребуваність цієї продукції підприємствами, які модернізують бронетехніку. І тут

ПРИЛАДИ СТАБІЛІЗАЦІЇ, ЯКІ ВИГОТОВЛЯЮТЬ НА ПАТ «НВО «КИЇВСЬКИЙ ЗАВОД АВТОМАТИКИ», МОЖУТЬ ЗАСТОСОВУВАТИСЯ ПРИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАЯВНИХ ТА РОЗРОБЦІ НОВИХ ЛЕГКОБРОНЬОВАНИХ БОЙОВИХ МАШИН БТР, БМП, БМД ТОЩО. ТАК, РОЗРОБКИ ЗАВОДУ АВТОМАТИКИ ВСТАНОВЛЮЮТЬСЯ НА ТАКІ ЗРАЗКИ БРОНЕТЕХНІКИ ВІТЧИЗНЯНОГО ВИРОБНИЦТВА, ЯК БТР-3Е1 ТА БТР-4, І ДОБРЕ ЗАРЕКОМЕНДУВАЛИ СЕБЕ В БОЙОВИХ УМОВАХ

Навідники-оператори відзначають високу ефективність стабілізатора, простоту у користуванні. За словами інженерного персоналу заводу, використання сучасної елементної бази дозволило значно покращити технічні характеристики всієї системи. Цей унікальний стабілізатор значно розширює можливості бойової машини. Він забезпечує стабілізацію гармати, більш точне наведення на ціль та більш влучне ведення вогню.

У закордонних приладах стабілізації використовуються оптико-волоконні або лазерні гіроскопи. Київські ж виробники віддали перевагу електромеханічним і не помилилися — це надійно і дешевше. Але тільки на самому підприємстві знають, яка надважка і кропітка робота була виконана конструкторами, науковцями, інженерами, аби українська легка бронетанкова техніка отримала сучасний ефективний виріб. В Україні створено повний цикл розробки, випробування, серійного виробництва нового приладового комплексу стабілізації озброєння, що дозволило значно підвищити точність, швидкодію, боєготовність легкоброньованої техніки та вийти на світовий рівень з високотехнологічною, конкурентоспроможною продукцією.

І ще кілька цифр, які красномовно свідчать про напружену науково-дослідну роботу. За результатами виконаних у ході роботи над новим приладом комплексу стабілізації озброєння досліджень захи-

у заводу непогані перспективи на майбутнє. Нині портфель замовлень підприємства містить заявку на майже 200 приладів стабілізації озброєння від Київського бронетанкового заводу й близько 70 — від Харківського конструкторського бюро імені Морозова. Очікується замовлення такої ж кількості й від Житомирського бронетанкового заводу для модернізації БМП-2.

— Ми ретельно прорахували, що сьогодні готові забезпечити всю легку бронетанкову техніку, яка виробляється та модернізується в Україні, новітніми системами стабілізації озброєння, — впевнений керівник підприємства. — Три-чотири роки тому ми цього не могли зробити, адже чималий відсоток замовлень стосувався приладів управління для морських торпед російських замовників…

Наша зустріч із Сергієм Прокоповичем відбулася напередодні його від'їзду до Китайської Народної Республіки на XI Міжнародну виставку авіаційно-космічної промисловості. Отже, можливі нові контракти, перспективні розробки та зростання обсягів виробництва підприємства.

Прокоментувати співпрацю з ПАТ «НВО «Київський завод автоматики» редакція попросила Валерія Пітека, заступника директора з якості ДП «Київський бронетанковий завод», на який поставляється продукція приладобудівників для БТР-3Е1.

— Наша співпраця з київськими виробниками приладів стабілізації легкоброньованої техніки триває вже понад сім років. І в нас немає жодних зауважень до якості продукції підприємства-партнера. Добре, що завод постійно модернізує свої вироби. Якщо донедавна ми ставили на наш БТР стабілізатор СВУ-500–4Ц-03, то на сьогодні вже проходять випробовування більш досконалого приладу СВУ-500–7Ц-03, який не лише має покращені технічні характеристики, а й майже вдвічі меншу вагу. Звичайно, тестові випробування проводяться за участі представників заводу, вони приїздять до нас за першою вимогою.

Прилади стабілізації надійні в експлуатації. Головне, щоб у війську приділяли високі вимоги до навченості навідників, тоді й термін експлуатації цих розумних помічників наших воїнів буде значно продовжений.

Олександр ТЕРЕВЕРКО

Стабілізатор СВУ-500–4Ц належить до останнього покоління і здатний працювати в цифровому форматі

«ОТАМАН» ІЗ «ГВОЗДИКОЮ»

НА ЦЕЙ БРОНЕАВТОМОБІЛЬ ВСТАНОВИЛИ БАШТУ ВІД 122-ММ САМОХІДНОЇ ГАУБИЦІ

Бронеавтомобіль має компонування, як у західних аналогів, — двигун розміщений спереду по правому борту, водій — по лівому

На Міжнародній спеціалізованій виставці «Зброя та безпека-2016» Науково-виробниче об'єднання «Практика» представило нову розробку — бронеавтомобіль «Отаман 6х6». Особливу увагу відвідувачів привернуло нестандартне технічне рішення — на цей зразок бронетехніки встановили башту від 122-мм самохідної гаубиці 2С1 «Гвоздика». За словами розробників, раніше такі самохідно-артилерійські установки на гусеничному ходу виготовляли в Харкові. Нині «Практика» пропонує використовувати під гаубиці колісні шасі власної конструкції.

Створюючи бронеавтомобіль «Отаман 6х6», конструктори зробили акцент на трьох основних параметрах: захищеності, мобільності та вогневій потужності. Фактично це перша платформа 6х6, представлена як завершений зразок для створення на його базі лінійки бойових машин та машин забезпечення: бронетранспортера вогневої підтримки, командно-штабного пункту, ремонтно-евакуаційної машини тощо.

ЕВАКУАЦІЯ ЕКІПАЖУ ЧЕРЕЗ ЗАДНЮ АПАРЕЛЬ НЕ ЛИШЕ ПІДВИЩУЄ ОПЕРАТИВНІСТЬ ВИХОДУ З БРОНЕАВТОМОБІЛЯ, А Й ЗАБЕЗПЕЧУЄ НАДІЙНЕ ПРИКРИТТЯ БІЙЦІВ БРОНЕЮ

На «Отаман 6х6» встановлена незалежна підвіска та двигун DEUTZ. При цьому бронеавтомобіль має компонування, як у західних аналогів, — двигун розміщений спереду по правому борту, водій — по лівому. Це зроблено для того, щоб екіпаж міг оперативно залишати бронеавтомобіль через задню апарель, яка відкривається за допомогою гідравлічного приводу. Якщо він вийде з ладу, бійці можуть скористатися евакуаційним виходом безпосередньо в апарелі. При цьому екіпаж буде надійно прикритий бронею. Це вигідно відрізняє «Отаман 6х6» від бронетранспортерів БТР-70 і БТР-80, які можна залишити тільки через бокові ходи, що в бойових умовах збільшує імовірність ураження бійців.

Броня «Отаман 6х6» забезпечує захист екіпажу від ураження бронебійно-запалювальними кулями калібру 7,62 мм. Причому рівень бронезахисту може бути підвищений шляхом додаткового нанесення бронекераміки. Подбали розробники і про протимінний захист екіпажу, обладнавши днище «Отамана» багатошаровою бронею.

БРОНЕЖИЛЕТ

ДЛЯ ЕКІПАЖІВ БРОНЕМАШИН

Науково-виробниче підприємство «Темп-3000» створило бронежилет «Корсар Мт». Він призначений для індивідуального захисту екіпажів бойових машин від осколків масою 1,1 г, а також впливу підвищених температур і полум'я. При цьому чохол бронежилета, як і комбінезон, виготовлений з негорючої метаарамідної тканини.

Узятися за його створення фахівці підприємства вирішили після вивчення досвіду застосування бойових броньованих машин у бойових зіткненнях. Він переконливо свідчить, що при ураженні бронетехніки протитанковими засобами або вогнем артилерії першочергового значення набуває необхідність додаткового протиосколкового захисту екіпажу від вторинних уламків броні.

Бронежилет «Корсар Мт» становлять три частини — роз'ємний захист грудей і захист спини. Контур захисних балістичних пакетів має складну конфігурацію, особливо в ділянці поперека, що максимально забезпечує захист боків. «Корсар Мт» устатковується м'якими балістичними пакетами з класом захисту 1А стандарту України або IIA стандарту NIJ 0101.04 США. Також бронежилет може устатковуватися жорсткими бронепластинами від 4-го по 6-й клас захисту за стандартом України або від III по IV клас стандарту NIJ 0101.04 США. Цей бронежилет може регулюватися по висоті й по талії за допомогою плечових клапанів та бокових куліс з текстильною застібкою, що забезпечує посилену фіксацію. На зовнішній поверхні елемента захисту спини нашита подвійна стропа для евакуації військовослужбовця за необхідності з обмеженого простору відділення бойової машини.

Інф. «НА»

«ВІРТУАЛЬНИЙ» ШОЛОМ

ДЛЯ ПАНОРАМНОГО ОГЛЯДУ

AR-шолом

В Україні розробляють унікальний «віртуальний» шолом для військових. Український проект LimpidArmor працює над пристроєм доповненої реальності, призначеним для військових, насамперед — для екіпажів бронетанкової техніки. Він дозволить отримувати повноцінний панорамний огляд. Цей програмно-апаратний комплекс становитимуть AR-шолом, центральний керуючий пристрій, набір звичайних і тепловізорних камер та пульт управління. Він зможе транслювати дані від камер, поєднані в 360-градусну панораму, яку бачитиме водій. Крім того, на екрани будуть виводитися дані телеметрії, додаткові віртуальні підказки тощо. У майбутньому пристрій може використовуватися також у цивільних цілях.

Інф. ДК «Укроборонпром»

ІЗРАЇЛЬСЬКА ATMOS-2000 СТРІЛЯЄ НА 41 КІЛОМЕТР

Одним із типових зразків нових САУ є самохідна гаубиця ATMOS-2000. Це артилерійська система дальньої дії, що швидко переміщується і розгортається, має зброю високої вогневої потужності й мобільності. САУ інтегрована з повністю комп'ютеризованою системою, що забезпечує автоматичне управління, точну навігацію та цілевказання. ATMOS-2000 надійшов на озброєння армії оборони Ізраїлю 2006 року.

ATMOS-2000 озброєний 155-мм гарматою-гаубицею, сумісною з усіма стандартними боєприпасами НАТО такого калібру. Стандартна гармата-гаубиця оснащена силовою установкою управління системою наведення. Максимальна дальність стрільби становить 41 км

Артилерійська система дальньої дії ATMOS-2000

реактивними снарядами, і 30 км — стандартними. Боєкомплект становить 32 снаряди. При цьому темп стрільби — від 4 до 9 пострілів на хвилину. Екіпаж САУ зазвичай становлять чотири особи. Кабіна ATMOS-2000 броньована і захищає екіпаж від вогню стрілецької зброї і осколків артилерійських снарядів. ATMOS-2000 пересувається на шасі 6х6 вантажівки Tatra T815 BBH.

Ця САУ оснащена дизельним двигуном потужністю 315 к. с. Також на ній встановлена допоміжна силова установка, за допомогою якої здійснюється наведення гармати у вертикальних і горизонтальних площинах, коли основний двигун вимкнений. У разі виникнення надзвичайної ситуації управління гаубицею здійснюється вручну. Ця артилерійська система може перекидатися повітрям транспортними літаками C-130 Hercules.

Підготував Сергій ВОРОНКОВ

Польські спецпризначенці постійно беруть участь у навчаннях країн НАТО

«ГРІМ» — ЕЛІТА ВІЙСЬКА ПОЛЬСЬКОГО

ЦЕЙ ПІДРОЗДІЛ КОМПЛЕКТУЄТЬСЯ КРАЩИМИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ СПЕЦПРИЗНАЧЕННЯ ІЗ «КОМАНДОС» ТА «ФОРМОЗИ». «ГРІМ» ПОРІВНЮЮТЬ З ВІДОМИМИ У СВІТІ ПІДРОЗДІЛАМИ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ, ЯКИМИ Є АМЕРИКАНСЬКІ «ДЕЛЬТА» ТА DEVGRU І БРИТАНСЬКИЙ SAS

Як вже розповідала «НА», у Збройних Силах України набувають бойових спроможностей нещодавно створені Сили спеціальних операцій. Тому не зайвим буде знайомство зі світовим досвідом у цьому питанні.

У збройних силах Польщі ССО створені вісім років тому. За цей час вони вже досягли рівня кращих таких підрозділів у світі. У Війську Польському загонам спецпризначення приділяють чимало уваги, для їхнього повноцінного розвитку надаються значні ресурси і засоби.

Командування ССО Польщі позиціонує спецпризначенців як еліту збройних сил та воліє бачити в їхніх лавах найбільш підготовлених військовослужбовців. Для цього створена система тестування фізичних, морально-психологічних і ділових якостей кандидатів.

Набір кандидатів для проходження служби в бойових підрозділах «Командос» (Люблінець), аналога американських «зелених беретів», здійснюється на конкурсній основі. Майбутні спецпризначенці повинні успішно пройти тести з фізичної підготовки, знання англійської мови, а також психологічний відбір. Основні вимоги до кандидатів досить високі — категорія здоров'я А-1 (категорія А — придатний до військової служби, підпункт 1 — це допуск до служби в десантно-штурмових підрозділах). Граничний вік для кандидата в рядовий склад — 24 роки. Відбір проводиться двічі на рік.

За результатами опитування спецпризначенців, найважчим випробуванням для них є так звана «Голгофа». Це своєрідний марш-кидок лісисто-болотистою і гірською місцевістю завдовжки 40 км. Під час нього для кандидатів передбачене тестування на психологічну стійкість в умовах великих фізичних навантажень. Приміром, кожному з них перед випробуванням на короткий час показують топографічну карту з маршрутом руху, за яким вони повинні дійти до місця призначення. Крім цього, йому належить запам'ятати цифровий код з восьми цифр і після прибуття на місце повідомити його перевіряльнику. Якщо кандидат доповість код неправильно, то додатково біжить ще п'ять кілометрів. Відсів кандидатів після 30-денної підготовки — близько 10 відсотків.

Ті військовослужбовці, які не «провалили» цей етап відбору, проходять тримісячну підготовку у школі молодших спеціалістів. Після цього бійці потрапляють до однієї з оперативних груп із шести осіб (командир групи, його заступник, радист, водій, сапер і оператор), де проходять подальше навчання.

Підготовка в спецпідрозділі проводиться здебільшого за тією ж системою, що й у підрозділах спеціального призначення країн НАТО та Ізраїлю. Бійці ССО проходять тактичну, спеціальну підготовку за двома напрямками: підготовка до ведення бойових дій у міських умовах (звільнення заручників, проведення диверсій), а також підготовка до ведення бою у лісі, горах і на відкритій місцевості, відома як «зелена тактика».

ПІДГОТОВКА БІЙЦІВ «ГРОМУ» — ОДНА З НАЙТРИВАЛІШИХ І НАЙСКЛАДНІШИХ ПРОГРАМ СЕРЕД АНАЛОГІЧНИХ СПЕЦПІДРОЗДІЛІВ КРАЇН-УЧАСНИЦЬ НАТО

Крім того, в ході бойової підготовки військовослужбовці відпрацьовують прийоми рукопашного бою, десантування з вертольотів безпарашутним і парашутним способами, вдосконалюють методи маскування на місцевості та проходять водолазну підготовку. Протягом навчального року «Командос» постійно бере участь у навчаннях країн НАТО, взаємодіє з 10-ю групою спеціального призначення Збройних сил США, що базується в Німеччині, ротою глибинної розвідки бундесверу, а також королівською унтер-офіцерською школою Збройних сил Нідерландів і штабом німецько-датсько-польського армійського корпусу швидкого розгортання НАТО.

Загальна чисельність підрозділу «Командос» становить понад 800 вояків.

Основне завдання «Формози» (Гдиня) — проведення спеціальних операцій в умовах мирного часу, а також під час кризи і бойових дій. Їх група може виконувати завдання не тільки під водою і на морі, але й у прибережних районах. Морські розвідувально-диверсійні підрозділи здатні штурмувати і звільняти військові кораблі, захоплені терористами, здійснювати екстрену евакуацію цивільного персоналу.

Відбір кандидатів у цей підрозділ проводиться серед моряків, військовослужбовців інших родів військ і спецпризначенців. Граничний вік претендентів — 27 років. При наборі у «Формозу» перевагу віддають кандидатам, які мають поглиблені знання та навички в різних сферах, характеризуються стійкістю до стресових ситуацій і високих фізичних навантажень.

Щоб потрапити до лав бойових плавців, претендент має відправити командуванню мотиваційний лист, а також представити медичну довідку щодо відсутності протипоказань до водолазної підготовки та стрибків з парашутом (для вступу в бойову спецгрупу). Далі польські військовослужбовці повинні пройти тестування з фізичної підготовки.

Під час наступного етапу відбору перевіряється стійкість військовослужбовця до тривалих психофізичних навантажень у польових умовах. Протягом п'яти-шести діб в умовах гірської місцевості кандидати здійснюють марші, а також демонструють вміння орієнтуватися на місцевості. І навіть після цього успішно пройденого відбору немає гарантій, що даний претендент перейде до основного навчання на морського плавця.

Тим, кому вдалося пройти відбір, доведеться протягом 12 місяців набувати навички, необхідні для участі у спеціальних операціях. Інструктори проводять заняття з курсантами за «зеленою», «чорною» і «синьою» тактиками. Після навчання військовослужбовці направляються на курси з вивчення іноземних мов. Потім вони розподіляються за спеціальностями в бойові групи, де проходять бойове злагодження.

ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ОПИТУВАННЯ ПОЛЬСКИХ «КОМАНДОС», НАЙВАЖЧИМ ВИПРОБУВАННЯМ ДЛЯ НИХ Є ТАК ЗВАНА «ГОЛГОФА». ЦЕ СВОЄРІДНИЙ МАРШ-КИДОК ЗАГАЛЬНОЮ ПРОТЯЖНІСТЮ 40 КМ

«Формоза» є досить секретним підрозділом. Проте в зарубіжних ЗМІ з'являлася інформація, що бійці групи брали участь в основних миротворчих операціях НАТО та ООН. Чисельність підрозділу — близько 300 вояків.

Якщо ССО Польщі є елітою Війська Польського, то «Грім» — елітний підрозділ спецпризначення. Він був створений за зразком кращих американських і британських підрозділів цього типу. Так, «Грім» можна порівняти з відомими у світі підрозділами сил спеціальних операцій, якими є американські «Дельта» та DEVGRU і британський SAS.

До складу бойових загонів входить близько п'яти груп для проведення операцій на суходолі й три групи для виконання завдань на морі. Вони не мають постійного складу і формуються залежно від поставлених завдань.

Кандидати в загін, як правило, відбираються з підрозділів, що входять до складу «Командос» і «Формози». До вступників пред'являються досить високі вимоги. Вони, зокрема, обов'язково повинні мати вищу освіту та володіти хоча б однією іноземною мовою. Кандидати перед вступом у загін проходять медичну комісію, після чого їм доведеться зіткнутися з низкою жорстких відбірних психологічних і фізичних тестів. Ті, хто їх пройшов, приступають до навчання, яке триває майже три роки. Підготовка бійців «Грому» — одна з найтриваліших і найскладніших програм серед аналогічних спецпідрозділів країн-учасниць НАТО.

Під час навчання бійці освоюють повітрянодесантну, гірську і водолазну підготовки, вивчають мінно-підривну справу, способи ведення спеціальної розвідки і здійснення диверсій у тилу противника. Крім того, відпрацьовують завдання зі звільнення заручників, боротьби з партизанами та повстанцями, організації та забезпечення охорони та оборони особливо важливих стратегічних об'єктів і високопоставлених посадових осіб. Все вище перелічене вивчається в ході перших двох років.

Третій рік навчальної програми присвячений практичному відпрацюванню і закріпленню набутих навичок і знань у ході численних навчань. Ще не закінчивши навчання, бійці залучаються до участі в бойових операціях.

На особливу увагу в «Громі» заслуговує група бойових плавців. Вони вміють захоплювати судна як із використанням швидкісних плавзасобів та спорядження для дайвінгу, так і з використанням парашутів і спорядження для спуску з борту вертольота. Всі групи мають бойовий досвід. Так, фахівці з парашутного десантування діяли в Афганістані та Іраку.

Підготував Роман ВУС

ЧИ Є МЕЖА АГРЕСИВНИМ ПЛАНАМ КРЕМЛЯ,

АБО ЧИ СТАНЕ НИНІШНІЙ КОНФЛІКТ ІЗ ЗАХОДОМ, ЩО ТЯГНЕТЬСЯ ВІД УКРАЇНИ ДО СИРІЇ, ПОЧАТКОМ ГЛОБАЛЬНИХ ПРОБЛЕМ ІЗ РОСІЄЮ?

Загроза застосування сили — один з основних аргументів шантажу, до якого зазвичай вдається Росія

На переконання експертів польського видання Rzeczpospolita, за останні десять років Росія почала становити для свого найближчого оточення дедалі серйознішу проблему, нависаючи тінню над країнами Центральної Європи. Водночас ніхто не знає, як далеко можуть зайти амбіції Кремля

За твердженням польських фахівців, відповідь буквально захована за кремлівськими стінами. Сформована при Путіні російська владна система характеризується непрозорістю процесу ухвалення рішень. Усі демократичні форми (як вибори у парламент, що формується за їхніми результатами) є лише декоративним елементом. Парламентський контроль за виконавчою владою відсутній, а публічні дискусії про найважливіші проблеми держави обмежуються сферою економіки. З цих дискусій виключена тема зовнішньої політики: вона повністю залишається у віданні Кремля. Це своєю чергою призводить до того, що висновки про плани і наміри Росії на зовнішньополітичній арені можна робити лише на підставі опосередкованих даних, що, зрозуміло, збільшує ризик помилки.

Завдяки припливу нафторублів (який був пов'язаний із високими цінами на нафту і газ у першому десятилітті XXI століття) Кремль почав діяти на міжнародній арені сміливіше, позначивши проблемні точки у стосунках із Заходом. Зокрема йшлося про «експансію НАТО на схід» (тобто прихід Альянсу у країни Центральної Європи), проблеми в Афганістані, Ірані та Іраку. Так позначалася так звана сфера інтересів Росії, що далеко виходить за кордони країни.

У наступному десятилітті російська дипломатія доклала зусиль до формалізації співробітництва країн групи БРІКС (BRICS — англ., група з п'яти країн: Бразилія, Росія, Індія, Китай, Південно-Африканська Республіка), які вважалися тоді «тиграми світової економіки». Всіх членів групи об'єднувало, зокрема, бажання обмежити економічне домінування Заходу (насамперед США). Однак різні ініціативи не вийшли за межі звичайної боротьби на конкурентних ринках (наприклад, ідея створити банк, який стане альтернативою Міжнародному валютному фонду). Жоден з членів БРІКС (навіть потужний Китай) не збирається вступати у військову конфронтацію із Заходом навіть у вигляді так званої proxy war, тобто війни, що ведеться на території третьої держави.

Російсько-грузинською війною, що спалахнула 2008 року, Кремль розпочав новий етап своєї зовнішньої політики. Шокувала насамперед легкість, з якою російські лідери зважилися використати військові аргументи в політичній суперечці і зробили вигляд, що нічого не сталося.

Через сім років Кремль перейшов ще один кордон і, напавши на Україну, порушив табу епохи холодної війни, яке забороняло ядерним державам вести військові дії на європейському континенті. Таким чином російське керівництво остаточно позначило набір засобів, які воно готове застосовувати для реалізації своїх політичних планів.

Загроза застосування сили — це один з основних факторів, що дозволяють примусити до послуху російських союзників з пострадянських країн. Кремль не демонструє їм свої військові можливості (за винятком, звичайно, Грузії та України, яких покарано за прагнення до незалежності), але ставиться до них так, ніби вони є російською власністю, і повністю відмовляє їм у самостійності. Це стосується як країн Середньої Азії, так і Білорусі та Вірменії.

На переконання експертів, Росія зміцнює свої політичні позиції у країнах Близького і Середнього Сходу, використовуючи певний набір засобів: від військової операції в Сирії до дипломатичних дій, які чергуються з економічним тиском щодо Туреччини та Ірану.

Чи означає це, що амбіції сучасних кремлівських керівників не сягають далі території, на яку поширювалася радянська експансія? Кроки останнього часу (дипломатичні «пробні кулі») можуть вказувати на пропозицію відновити радянські військові бази у В'єтнамі та на Кубі (які, втім, відхилили обидві держави). Якщо там з'являться російські військові, ситуація почне нагадувати 1970–1980 роки.

Однак повернення до Латинської Америки і в Південно-Східну Азію здається зараз не самоціллю, а похідною конфлікту з Європою. Це спроба продемонструвати західним противникам, насамперед США, що в Росії є ще безліч способів викликати їхнє роздратування. Якщо мета росіян саме така, це підтверджує тезу, що творчий потенціал Кремля мізерний, тоді як руйнівний — великий.

РОСІЯ ЗМІЦНЮЄ СВОЇ ПОЛІТИЧНІ ПОЗИЦІЇ У КРАЇНАХ БЛИЗЬКОГО І СЕРЕДНЬОГО СХОДУ, ВИКОРИСТОВУЮЧИ ПЕВНИЙ НАБІР ЗАСОБІВ: ВІД ВІЙСЬКОВОЇ ОПЕРАЦІЇ В СИРІЇ ДО ДИПЛОМАТИЧНИХ ДІЙ, ЯКІ ЧЕРГУЮТЬСЯ З ЕКОНОМІЧНИМ ТИСКОМ ЩОДО ТУРЕЧЧИНИ ТА ІРАНУ

Оскільки Росія може виступати руйнівником від Карибського до Південно-Китайського моря, вона перетворюється на глобальну проблему, далеко виходячи за межі визначених нею сфер впливу.

Відмова Куби і В'єтнаму від російської пропозиції і стримана реакція Китаю показують, що час сильно змінився, а можливості Москви зменшилися. Кремль виглядає вже не таким привабливим партнером, як півстоліття тому. Крім того, в багатополярному світі, за який він так боровся останні півтора десятиліття, йому самому тепер доводиться боротися з іншими «полюсами сили». І цього разу переважно з Пекіном, який позначає на карті власну сферу впливу і не має наміру нікого туди впускати. Про скорочення можливостей і дедалі меншу привабливість Кремлю відчутно нагадують як західні санкції, так і різке падіння цін на енергоресурси. Ці фактори позбавили його впевненості на міжнародній арені і обмежили його амбіції.

Зараз конфлікти, в яких бере участь Москва (як у Сирії, так і в Україні), а також насамперед суперництво із Заходом, вступили у фазу стагнації. Перспективи їхнього розумного завершення (принаймні при чинному кремлівському керівництві), на думку багатьох експертів, поки що не вимальовуються.

Непохитний антизахідний настрій російського політичного істеблішменту унеможливлює примирення з Європою і США. Через це Росія надовго залишиться в лавах супротивників (якщо не відкритих ворогів) Заходу. Єдине, що змушує кремлівських керівників виявляти стриманість, — це економічні проблеми, які виникають через їхню схильність до конфліктів та стиль управління.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

РОСІЯ НЕ ПОЛИШАЄ НАМІРІВ ДЕСТАБІЛІЗУВАТИ СИТУАЦІЮ В УКРАЇНІ

«У нас є деякі нові документи, про які ми ще не особливо розголошували, де йдеться про плани дестабілізації ситуації в Україні в цілому в листопаді поточного року, де розписані детальні сценарії в 10–15 регіонах України. Хто, як, що робити. Розписані бюджети. Ці документальні матеріали отримані оперативним шляхом, тому я не можу говорити більше, ніж сказав, але Росія не залишає своїх намірів дестабілізувати ситуацію всередині нашої держави», — заявив голова СБУ Василь Грицак в Одесі на брифінгу під час відкриття пам'ятника загиблим в АТО, повідомляє «Укрінформ».

Голова СБУ також додав, що оперативна обстановка саме в Одеському регіоні сьогодні стабільна. Він нагадав про три етапи зачистки Одещини. Передусім спецслужби не допустили створення в області «Бесарабської народної ради». «Але я переконаний, що залишилися люди — прихильники так званої Російської весни», — додав Василь Грицак.

За його словами, СБУ вдалося перекрити канали фінансування, але заспокоюватися на досягнутому поки що зарано.

Су-34: «сліпий» бомбардувальник з минулого,

АБО ЩО КРИЄТЬСЯ ЗА РОЗРЕКЛАМОВАНИМ РОСІЙСЬКИМ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИМ ВИНИЩУВАЧЕМ-БОМБАРДУВАЛЬНИКОМ

На аеродромі Морозовськ, що поблизу Ростова, у складі 559-го окремого бомбардувального авіаційного полку зосереджено 36 багатофункціональних винищувачів-бомбардувальників Су-34. Двомісна кабіна цього літака виконана у вигляді єдиної броньованої капсули та забезпечує захист екіпажу від куль і малокаліберних снарядів. Літак здатний виконувати безпосадковий політ тривалістю до 10 годин без втрати екіпажем працездатності

Радіолокаційний комплекс Ш-141Е (експортний варіант Ш-141) із ПФАР спільно з бортовим оптико-навігаційним комплексом літака призначений для виконання різноманітних завдань зі знищення повітряних, наземних і морських цілей з усього діапазону висот, вдень і вночі, в простих і складних метеоумовах із проведенням радіоелектронної розвідки і встановлення перешкод для систем ППО противника. Потужний багатофункціональний комплекс бортового радіоелектронного обладнання (БРЕО) здатний виявляти навіть субмарини, а ракетно-бомбове озброєння забезпечує їхнє ураження.

Великі наземні цілі можуть бути виявлені на відстані 200–250 км, а типові — за 150 км. Виявлення рухомих цілей з ідентифікацією, таких як потенційні танки і БМП на гусеничному ходу, здійснюється на відстані до 75 км.

НА КОРДОНІ З УКРАЇНОЮ РОСІЯ ЗОСЕРЕДИЛА 36 СУЧАСНИХ ЛІТАКІВ Су-34

Повітряні цілі на кшталт транспортних літаків також виявляються на дистанції до 250 км, типова дальність виявлення ворожих винищувачів — 90 км. РЛС підтримує супровід до 10 і обстріл до 4 цілей одночасно. Радар забезпечує наведення ракет «повітря-повітря» з власними радарами шляхом підсвічування цілі для Р-77 (до 110 км) і Р-27 (до 95 км). Для ракети Р-73 з інфрачервоною головкою самонаведення (ГСН) у ближньому бою на дальності 20–40 км радар забезпечує видачу початкових координат цілі.

РЛС заднього огляду МФ2–2 з ПФАР Х-діапазону з дальністю спостереження 160 км дозволяє виявляти атаку літака в задню півсферу, при цьому як контрзахід РЛС заднього огляду підтримує режим обстрілу атакуючого винищувача шляхом наведення спеціальної ракети Р-77 (РВВ-АЕ) «повітря-повітря», запущеної із самого Су-34 в задню півсферу по атакуючому винищувачу, не здійснюючи маневрування для його знищення.

Літак обладнаний **оптичними ІЧ-радарами** Л-082 «Мак-УЛ» і Л-136 «Мак-Ф» для виявлення пусків ракет. При фіксації ракетної атаки Су-34 здатний своєчасно застосувати встановлення інфрачервоних і електронних перешкод, а також почати маневр для ухилення від ракети.

Засоби наведення бомб і ракет по наземних цілях

Додатково до радіолокаційного комплексу Ш-141Е в Су-34 є вбудована система лазерно-оптичного наведення бомб і ракет «Платан». Це потрібно для наведення на ціль ракети «повітря-земля» Х-29Л, керованих бомб КАБ-500-Л і КАБ-1500-Л із лазерними ГСН, які вимагають підсвічування цілі лазером із Су-34.

Комп'ютеризований **балістичний обчислювач Су-34** дозволяє здійснювати бомбометання некерованими бомбами з точністю 5–7 метрів.

Засоби радіоелектронної боротьби і пригнічення комплексів ППО

Су-34 орієнтований на агресивне осліплення радарів наведення засобами радіоелектронної боротьби (РЕБ). За даними експертів РФ, засоби РЕБ Су-34 зменшують імовірність його ураження системами з радіолокаційним наведенням в 20–25 разів, модернізована ракета «Повітря-РЛС» Х-31ПД має дальність пуску до 250 км та швидкість 1000 м/с.

За рівнем обладнання РЕБ Су-34 близький до спеціалізованих літаків РЕБ. Західні експерти оцінюють потужність комплексу РЕБ на Су-34 як аналогічну за рівнем обладнання EF-111A і EA-18G.

Сам Су-34 обладнаний детекторами опромінення зовнішньої РЛС і може використовувати модулі РЕБ, зокрема «Хібіни» або «Сорбція-С» для засліплення РЛС противника.

За час виробництва було виготовлено близько 100 літаків Су-34

НЕДОЛІКИ ТА СЛАБКІ СТОРОНИ ЛІТАКА

1. Сучасні ударні літаки, уникаючи вогню з землі, досягають висот 8–9 тисяч метрів і вище. На такій висоті Су-34 втрачає переваги в роботі радіолокаційного комплексу, нездатного розрізняти малопомітні цілі — одиночні машини і броньовані об'єкти, групи людей і польові укріплення, приховані рельєфом місцевості.

2. Зниження до двох-трьох кілометрів не гарантує виявлення таких цілей. Тут потрібні телекамери та ІЧ-радари, які в Су-34 значно поступаються не тільки сучасному американському Sniper, а й застарілому LANTIRN (Low Altitude Navigation and Targeting Infrared for Night) і більш дешевому французькому Damocles. При цьому за вагою і габаритами, а також енергоспоживанням прицільний комплекс Су-34 в кілька разів більший за іноземні аналоги в підвісних контейнерах.

3. Навіть броньовані штурмовики Су-25 часто вдавалося уразити вогнем засобів ППО і ПЗРК як в Афганістані, так і у Грузії. Кабіна врятує пілотів, але в разі ураження важливих систем зенітною ракетою, вогнем стрілецької зброї та малокаліберної артилерії літак їм все одно доведеться залишити. Врятувати Су-34 може тільки політ на недосяжній висоті, тим більше броня тільки збільшує вагу машини і призводить до зайвої витрати пального, зниження дальності польоту і бойового навантаження. Тому ВПС США і країн НАТО вже давно дійшли висновку, що слід не бронювати літак, а знизити до мінімуму можливість його ураження.

4. Західні авіаційні експерти стверджують, що в разі масштабної війни з високотехнологічним противником на кшталт США і НАТО Су-34 зможе реалізувати всі свої можливості з низьколітного прориву. Але літаки АВАКС типу американського Е-3А легко виявляють навіть прикритий перешкодами Су-34 на тлі землі. Мультиспектральні ПЗРК типу американського Stinger і французького Mistral, які зараз проходять випробування, гарантовано вразять літак. Наявність великої кількості стрілецького озброєння калібром до 14 мм та малокаліберної зенітної артилерії до 30 мм під час польоту над військами противника змусить літак набрати значну висоту.

5. Комплекси РЕБ противника, якщо не пригнітять, то створять неабиякі проблеми для Ш-141, тому доведеться застосовувати зброю тільки по ІЧ- і ТВ-каналах наведення, які в умовах густої димки, наявності хмар та опадів мають зовсім інші можливості, ніж у простих метеоумовах.

6. Робота радіолокаційного прицільного комплексу з урахуванням сучасних засобів радіотехнічної розвідки стане демаскуючим Су-34 фактором, що попереджає противника про його присутність. Без пригнічення ППО противника і знищення його винищувальної авіації літаки типу Су-34, попри титанову кабіну, сучасний радар і комплекс РЕБ, є гарантовано вразливими.

7. РЛС заднього огляду з великою імовірністю існує тільки в рекламних даних та дослідних екземплярах, на літак досі не встановлена з різних причин, зокрема й через відсутність коштів.

8. Хоча Су-34, обладнаний оптичними ІЧ-радарами Л-082 «Мак-УЛ» та Л-136 «Мак-Ф», і виявляє пуски ракет на тлі неба з майже стовідсотковою ймовірністю, на тлі землі це вдається значно гірше. Але атака винищувача зверху у створі сонця чи знизу на тлі водної поверхні (блиски від сонця), у хмарах або в умовах поганої видимості може стати для Су-34 фатальною.

9. Виходячи з того, що командування Повітряно-космічних сил РФ висловлює сумніви щодо необхідності масової закупівлі дорогих керованих бомб, можна дійти висновку: кількість керованих засобів ураження поки обмежена, тому Су-34, як і в Сирії, змушені будуть використовувати некеровані авіаційні засоби ураження. Але це змусить літаки входити в зони ураження засобів ППО, які у країнах НАТО та й в Україні мають зовсім інші кількісно-якісні характеристики, ніж у Грузії 2008 року, в сирійських повстанців та ІДІЛу.

Володимир АЛЄКСЄЄВ

ЦЕ «РАШИЗМ» ЧИ «ПРАВОСЛАВНИЙ ФАШИЗМ»?..

9 ЛИСТОПАДА — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ БОРОТЬБИ ПРОТИ ФАШИЗМУ, РАСИЗМУ І АНТИСЕМІТИЗМУ

В ніч з 9 на 10 листопада 1938 року в Німеччині влаштували єврейський погром, що отримав назву «Кришталева ніч», або «Ніч розбитих вітрин». Саме тоді був започаткований Холокост — масове насильство стосовно єврейського народу, яке призвело до загибелі близько шести мільйонів євреїв. З ініціативи Міжнародної мережі проти расизму UNITED, що об'єднує понад 500 організацій із 49 країн, у багатьох країнах світу 9 листопада відзначається Міжнародний день боротьби проти фашизму і антисемітизму

Пророчими виявилися слова британського прем'єр-міністра Вінстона Черчилля про те, що фашисти майбутнього називатимуть себе антифашистами. Так і сталося: народ країни, що була найбільшою республікою Радянського Союзу, який переміг фашизм, сьогодні набув усіх ознак німецької нації зразка 30–40-х років XX століття.

ЩОРОКУ В РОСІЇ ВБИВАЮТЬ І КАЛІЧАТЬ ЗА ЕТНІЧНИМИ Й НАЦІОНАЛЬНИМИ ОЗНАКАМИ СОТНІ ЛЮДЕЙ

В останні десятиліття в Росії поширюються неонацистські настрої. І якщо ще років з 15 тому правозахисників і журналістів це непокоїло, то з приходом до влади у Кремлі Путіна та його команди була запущена потужна пропагандистська машина, у мільйонів росіян відбулася підміна понять, а те, що вони ще вчора вважали неприйнятним, сьогодні стало для них нормою життя. 2010 року, коли внутрішньоросійська пропаганда ще не набрала тих обертів, як під час війни з Україною, і правозахисники в Росії насправді займалися своєю справою, Московське бюро з прав людини констатувало, що лише протягом одного півріччя у країні було зафіксовано 90 нападів на ґрунті агресивної ксенофобії, 22 людини загинули і 105 — поранені. За аналогічний період 2009 року було зафіксовано 43 загиблих і 168 постраждалих, 2008 р. — 78 загиблих, 268 постраждалих. Реальна статистика вже тоді ретельно приховувалася й замовчувалася. Тож не дивно, що вже за підсумками 2015 року було офіційно зафіксовано лише 9 смертей та 68 поранених на ґрунті національної нетерпимості й ксенофобії. Утім фахівці стверджують, що за 16 років правління Путіна масштаб ксенофобії й націоналізму в Росії не зменшувався, а навпаки, зростав значними темпами.

На глибоке переконання професора Державного університету Іллі (Грузія) Олега Панфилова, сучасна російська ксенофобія та ініційовані російською владою великодержавницькі націоналізм і шовінізм беруть витоки у спотвореному радянською системою розумінні поняття «інтернаціоналізм», коли начебто «всі люди — брати», утім представники інших національностей та народів для росіянина, який традиційно вважає себе «старшим братом», — «укропи», «гризуни», «чурки», «піндоси», «макаронники» тощо.

Дослідження російського інформаційно-дослідного центру «Панорама» показали, що в перші роки путінського правління найбільш поширеними проявами ксенофобії, або «мови ворожнечі», стали створення образу етнічної або релігійної групи, виправдання історичних випадків насильства та дискримінації, заклики не допустити закріплення в регіоні чи країні мігрантів тієї чи іншої етнічної або релігійної групи. Причому дослідження довели, що найбільше до націоналізму й ксенофобії схильні мешканці півдня й центру Росії — Рязанської області та Краснодарського краю. А тепер згадаймо цих поборників «руського міра» на Донбасі — скільки серед них було і є «вояків» з різних регіонів Російської Федерації.

Протягом останніх десятиліть у Росії з'явилися й успішно функціонують, а завдяки агресивній політиці Російської Федерації у Грузії та Україні й здобувають бойовий досвід чимало організацій, що сповідують ідеологію фашизму й неонацизму

Дуже показовим є один факт. Коли 1944 року Гітлер вимагав від своїх генералів прибрати зі Східного фронту всіх росіян, перевівши їх на Західний, вони не знали, як дати цьому раду, адже на той час кожен п'ятий вояк вермахту на Східному фронті був росіянином!

БАГАТО РОСІЯН, ВЕДЕНИХ ВМІЛОЮ РУКОЮ КРЕМЛІВСЬКИХ ПРОПАГАНДИСТІВ, ПОСТУПОВО ПОЧИНАЛИ НЕНАВИДІТИ ВСІХ НАВКОЛО

Російська Федерація, країна, що залишилася без «братніх республік» на уламках Радянського Союзу, підняла власовський триколор і вже в перші роки свого існування виношувала реваншистські плани щодо відтворення імперії. Та на початку дев'яностих років минулого століття Росія була надто слабкою і могла собі дозволити воювати, а армії — здобувати безцінний бойовий досвід лише із власним народом. У Чечні тривали одна за одною війни, країна-бензоколонка на нафтодолари озброювала й переозброювала свою армію — головну надію й опору Кремля. Водночас багато росіян, ведених вмілою рукою кремлівських пропагандистів, поступово починали ненавидіти всіх навколо. На зміну анекдотам про «тупих чукчів» прийшли анекдоти про хохлів і молдован, естонців та грузинів — так завуальовано, з посмішкою створювався образ ворогів, яких кремлівська пропаганда невдовзі назве фашистами.

Протягом останніх десятиліть у Росії з'явилися й успішно функціонують, а завдяки агресивній політиці Російської Федерації у Грузії та Україні й здобувають бойовий досвід чимало організацій, що сповідують ідеологію фашизму й неонацизму. Лише тих, про які відомо всьому світу й дані про які є у відкритих джерелах, — 53. Вони поділяються на помірковані, радикальні й заборонені, причому у перших і других є можливість вільно проводити свою діяльність. Заборонені лише вісім організацій, та й ті надсилають своїх катів на Донбас і в Сирію, і ніщо їм не стає на заваді. Деякі з неофашистських організацій Росії виступають під гаслами православ'я, що лише посилило непорозуміння між православними українцями, які є парафіянами Київського та Московського патріархатів. Після викриття численних фактів того, як російські, з дозволу сказати, «священнослужителі» приїздять на Донбас благословляти російських окупантів чи найманців на вбивство українців, а надто — таких, які самі беруть до рук зброю та вбивають наших співвітчизників, інакше й бути не може.

Наостанок, «вітаючи» вчорашнього «брата», а нині — агресора із Міжнародним днем боротьби проти фашизму, расизму та антисемітизму, залишається висловити надію, що ненавидіти весь світ та воювати проти всього світу йому навряд чи вдасться тривалий час. Отже, засяє сонце нового життя! Також і крадене сонце Криму й Донбасу!

Олексій ТРИГУБ

25 РОКІВ РОЗБУДОВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ,

ЗАКАРБОВАНИХ У ГАЗЕТНИХ РЯДКАХ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

2010 РІК: ДОВЕЛОСЯ ЗАОЩАДЖУВАТИ КОЖНУ КОПІЙКУ, ВИДІЛЕНУ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА

Як розпочався новий, 2010, рік для військовослужбовців Збройних Сил України, чим він запам'ятався, які події відбулися в житті людей у погонах? Уявлення про це дає добірка матеріалів, надрукованих у номері «Народної армії» за 6 січня. Так, в одному з них розповідалося, як зустріли Новий рік 522 українських військовослужбовці, які виконували миротворчу місію в семи країнах світу. Усіх їх привітало керівництво МО України, Генерального штабу. А наші воїни, представники спільного українсько-польського миротворчого батальйону «Укрполбат», поспілкувалися з рідними та близькими по мобільному зв'язку і Інтернету. Вперше за 17 років «квартирної тиші» 17 сімей військовослужбовців авіаційного гарнізону Озерне на Житомирщині отримали ордери і ключі від квартир.

Для авіаторів «Народна армія» підготувала ще одну новину: станом на 1 січня 2010 року дослідний військово-транспортний літак Ан-70 з бортовим номером 01–02 виконав 618 польотів. Парашутисти-десантники здійснили з нього понад 340 стрибків. Передбачалося, що цей літак надійде на озброєння національного війська до кінця 2012 року.

Та, на жаль, від надрукованих матеріалів уже з початку року знову «повійнуло холодом» недостатнього фінансування потреб Збройних Сил України. Ще наприкінці попереднього року уряд закликав керівництво військового відомства заощаджувати кожну копійку, виділену на потреби армії, були значно скорочені видатки. Так, на оплату комунальних послуг потрібно було 900 млн, а реально надали лише 600 млн грн. «Посадили «на голодний фінансовий пайок» і низку програм з переозброєння війська. Газета «Народна армія» привертала увагу до цієї проблеми. Так, у номері за 14 січня був надрукований аналітичний матеріал «Складний шлях до корвета». У ній повідомлялося, що на проведення науково-дослідних робіт була передбачена «смішна» сума — 40 млн грн. Між тим будівництво одного корабля такого класу оцінювалося в 250 мільйонів євро. Звісно, за таких умов фінансування цього проекту корабель майбутнього так і не вийшов у море.

Отже, 2010 рік укотре виявив низку проблем із фінансування потреб армії. Попри те військовослужбовці таки сумлінно виконували свої обов'язки. Готовність до захисту України вони того року продемонстрували під час кількох навчань, зміцнювали авторитет Збройних Сил держави участю в міжнародних миротворчих операціях. Своєрідним оглядом вишколу воїнів, їхньої вірності кращим бойовим традиціям стала участь у параді з нагоди 65-ї річниці перемоги над нацистською Німеччиною. Про це «Народна армія» розповіла у матеріалі під назвою «Парад поєднає минуле і сучасне». У святкових заходах взяли участь понад 6,5 тисячі військовослужбовців. А на столичному майдані Незалежності люди мали можливість побачити 22 зразки бойової техніки, зокрема танк «Оплот», модернізований Т-64БМ «Булат», системи залпового вогню.

Виїзна редакція «Народної армії» у смт Дівички Київської області. 2010 рік

У 2010-МУ НА ОПЛАТУ КОМУНАЛЬНИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ ПОТРІБНО БУЛО 900 МЛН, А РЕАЛЬНО НАДАЛИ ЛИШЕ 600 МЛН ГРН. «ПОСАДИЛИ «НА ГОЛОДНИЙ ФІНАНСОВИЙ ПАЙОК» І НИЗКУ ПРОГРАМ З ПЕРЕОЗБРОЄННЯ ВІЙСЬКА

Також звітом армії перед народом стали масштабні навчання «Взаємодія-2010», які проводилися на дев'яти сухопутних і п'яти морських полігонах і включали бойові стрільби підрозділів, пуски ракет з кораблів, літаків, зенітно-ракетних комплексів. У них було задіяно близько 7,5 тисячі військовослужбовців, 1200 одиниць озброєння і військової техніки, 31 літак та 15 кораблів. Загалом у межах цих навчань відбулося 55 командно-штабних, тактичних, тактико-спеціальних маневрів.

2011 РІК: ПОСТАВЛЕНО ЗАВДАННЯ ЗАБЕЗПЕЧИТИ НОВИЙ ЕТАП РОЗВИТКУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

2011 рік розпочався під гаслом підготовки до 20-річчя незалежності України і її Збройних Сил. Тому було заплановано вжити таких заходів, які б забезпечили новий етап подальшого розвитку армії, підвищення оперативної та бойової спроможності військ, поліпшення соціальних стандартів життя і служби захисників Вітчизни. Окрім того, 2011 рік було проголошено роком технічної готовності та формування позитивного іміджу сержантсько-старшинського складу.

Так, темі технічної готовності був присвячений матеріал, надрукований у газеті «Народна армія» 6 січня. У ньому розповідалося, що парк озброєння 27-го Сумського реактивно-артилерійського полку поповнився вісьмома установками залпового вогню «Ураган»і новими транспортно-зарядними машинами. Таким чином ця військова частина була повністю укомплектована бойовою технікою. На навчаннях «Взаємодія-2010» артилеристи провели бойові пуски з «Ураганів». Проблемі технічної готовності війська була також присвячена кореспонденція від 11 січня «Штиль зникнув. Курс флоту — на розвиток». Повідомлялося, що на відновлення підводного човна «Запоріжжя» було передбачено 40 мільйонів гривень. Передбачалося до 2020 року побудувати чотири кораблі класу «корвет», перший з яких мали ввести до бойового складу вже 2016 року.

Виконання завдань на новому етапі розвитку національного війська потребувало підвищення професіоналізму, моральних та ділових якостей офіцерського складу. Вже з початку року «Народна армія» привернула увагу до цієї проблеми. 5 січня була надрукована стаття під назвою «Офіцер честі»: звання зобов'язує». У ній розповідалося про підсумки військово-патріотичної акції, започаткованій в Академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного (нині має статус національної). Того разу в конкурсі на звання кращого офіцера змагалося майже 40 претендентів. Перше місце в номінації «Кращий офіцер» посів начальник відділення ракетно-артилерійського озброєння — заступник начальника озброєння капітан Володимир Бондар. А почесний титул «Кращий науковець» отримав кандидат технічних наук, старший науковий співробітник підполковник Максим Яковлєв. 2010 року він за свою наукову працю отримав премію Президента України для молодих учених. На той час офіцер мав у творчому доробку майже 200 наукових праць.

Газета постійно інформувала читачів про виконання завдання щодо престижності приналежності до сержантського корпусу. Так, 11 лютого «Народна армія» надрукувала звіт про зустріч начальника Генерального штабу — Головнокомандувача ЗС України генерал-лейтенанта Григорія Педченка з кращими сержантами війська. Зокрема, повідомлялося, що передбачається надавати таким військовослужбовцям 10% службового житла. А 3 березня газета проінформувала про проведення перших всеармійських зборів сержантів.

2011 року стартувала комплексна програма забезпечення житлом військовослужбовців на 2011–2017 роки. Люди у погонах покладали великі надії на її виконання. Тому вже 28 січня «Народна армія» надрукувала інтерв'ю з директором Департаменту капітального будівництва МО України. Він повідомив, що передбачається розв'язати квартирне питання протягом семи років. На той час у черзі на отримання житла перебувало 45 тисяч військовослужбовців і 11,5 тисяч ветеранів військової служби.

2011 року редакція «Народної армії» започаткувала акцію під назвою «До 20-річчя незалежності України: роки як віхи», в матеріалах якої розповідала про досягнення нашої держави в розвитку всіх сфер її діяльності, зміцненні економічного та оборонного потенціалу.

Наступна наша розповідь буде присвячена реформуванню та розвитку Збройних Сил України у 2012–2013 роках.

Володимир ЧІКАЛІН

ВІКТОР БРОНЮК: «У МОЇЙ РОДИНІ БАГАТО ВІЙСЬКОВИХ, ТОМУ МАЮ ЗМОГУ БАЧИТИ СИТУАЦІЮ ЗСЕРЕДИНИ»

Наприкінці жовтня в центрі Вінниці було людно. На Схід відправлявся черговий гуманітарний вантаж із запчастин, побутової хімії, продуктів харчування. Також у район АТО поїхав автомобіль УАЗ, він буде переданий бійцям 1-ї танкової бригади. Придбав його фонд «Подільська громада», головою якого є відомий співак Віктор Бронюк. До того ж днями волонтери заберуть з передової на ремонт позашляховик Mitsubishi Pajero, який півтора року тому передали військовим підрозділам.

Вже більше двох років лідер гурту «ТіК» віддає чимало сил, часу і коштів на оснащення українських бійців, на те, аби мир у країні настав якомога швидше. Кожне інтерв'ю зі співаком схоже на невимушену розмову хороших друзів. Впевнена, Віктор розповів би багато жартів, якби тема нашої розмови не була такою серйозною… Чоловік не боїться голосно заявити, що любить Україну, не тільки у піснях, а і діями.

Позашляховик для АТО від фонду «Подільська громада». Вересень, 2016 рік, м. Вінниця

«ПРАКТИЧНО КОЖНОГО ДНЯ МЕНІ ТЕЛЕФОНУЮТЬ І НАЗИВАЮТЬ КОНКРЕТНІ ПОТРЕБИ, А МИ ПО МОЖЛИВОСТІ ЇХ ЗАБЕЗПЕЧУЄМО»

— Чим можу, тим і допомагаю. Конкретну суму назвати складно, ніколи не намагався підраховувати та й навряд чи колись займусь написанням звітів, — розповідає Віктор Бронюк. — Практично кожного дня мені телефонують і називають конкретні потреби, а ми їх по можливості забезпечуємо. Доставляємо одяг, продукти, обладнання для лікарень, автомобілі, виступаю на території військових частин… Продовжувати можна довго. Хочемо ми того чи ні, зараз в Україні йде війна. Обов'язок кожного громадянина — зробити усе, щоб вийти із неї переможцями. Тільки тоді, коли ми спільно об'єднаємо зусилля, ми зможемо вибороти своє щастя.

Співак каже, що у його родині багато військовослужбовців, саме тому він бачить ситуацію зсередини. До того ж з початком війни чимало його друзів і знайомих були мобілізовані.

— Як це не дивно, але завдяки війні мені вдалося познайомитися з багатьма цікавими людьми, з якими, можливо, не було нагоди зустрітися в мирний час. Загалом я завжди був великим оптимістом стосовно української армії, вірив у неї. Війна показала, що просто відсидітися до пенсії, будучи військовослужбовцем, ні в кого не вийде. А те, що Україна має багато героїв, які готові її захищати, я давно знав. Коли мене раніше запитували, чи я чогось боюсь, я завжди відповідав — війни. Адже на війні справедливості немає, і вона забирає найкращих. Першими в бій вступають саме ті, хто свято вірить і вболіває за долю держави. Настав час збирати каміння, ми вже достатньо його порозкидали. Вірю, ми витримаємо всі випробування достойно, будемо ствердно і гордо говорити, що ми українці. Не хохли, а саме українці.

Віктор Бронюк називає себе бійцем ідеологічного фронту. Адже сьогодні як ніколи слід приділяти увагу патріотичним пісням.

— Неодноразово чув від наших бійців, що на передових позиціях дуже потрібне українське мовлення, телебачення, газети, пісні. Коли тобі вже не вистачає витримки, ти вмикаєш, наприклад, пісню «Так, я люблю Україну», з'являється розуміння, з'являється мотивація, і ти виконуєш справу, яка потрібна. Великий патріотизм починається з маленьких речей.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

МАЙКЛ ЩУР: «НЕ ШКОДУЮ, ЩО НЕ «ВІДМАЗАВСЯ». СЛУЖБА — ОДИН ІЗ НАЙКРАЩИХ ДОСВІДІВ У МОЄМУ ЖИТТІ»

«Всьо. Офіційно перейшов у цивільне життя. 444 дні в армії. Число неточне — плюс-мінус 1 день. Але красиве», — написав у соціальній мережі Роман Вінтонів, якого більше знають за гумористичним образом Майкла Щура. Відомий український актор, журналіст, сценарист після демобілізації запустив нову програму, створив кілька «гострих» роликів і занурився в шоу-бізнес. Та все ж дні, які він віддав армії, навряд чи колись забуде.

— Я глобально змінив своє ставлення до армії, — зауважує Роман. — У позитивний бік. Думав, що все набагато гірше. Це стосується як забезпечення, так і військової підготовки. Мені пощастило потрапити в хорошу роту, до хорошого командира. Я не впевнений, що так щастить усім. Та люди, з якими я пліч-о-пліч служив, дійсно змінили уявлення про військо. Побільше б таких, як вони.

Роман Вінтонів

Ще однією незвичною рисою цієї війни є її «медійність», яскравим представником якої є Роман. Майкл Щур практично вів у соцмережі «пряму трансляцію» зі своєї служби в армії. Ось Роман стоїть перед дверима військкомату, ось йому видали нову форму, ось він уже лежить з гвинтівкою. Запитую, як до цього ставилось керівництво.

— З гумором, — каже Роман. — В одному з постів я навіть написав, що його перевірено заступником командира роти з виховної роботи. Якщо сказати чесно, то спочатку реагували на мене досить обережно. Та цензури не було. Іноді делікатно просили почитати, що я написав, але жодних спроб виправити не було, навіть коли писав негативні речі. Що стосується медійності, то більшість бійців мене взагалі не впізнавали, нічого не знали про мої програми. Звісно, були такі, кого трохи здивувала моя присутність, вони фотографувалися.

Роман ділиться, що фізично було важко, та допомагала цікавість.

— Насамперед це цікавість до своїх можливостей. Спочатку було важко прокидатись о пів на п'яту і йти пішки 16 кілометрів. Потім це вже стало нормою. Я дійсно став значно витривалішим і сильнішим. На початку служби я навряд чи міг би пробігти з двадцятикілограмовим рюкзаком сім кілометрів за 55 хвилин.

Найбільшим своїм досягненням за час служби Роман вважає перше місце в особистому заліку у змаганні снайперських груп Збройних Сил України.

— Я ж лише минулого року вперше побачив снайперську гвинтівку зблизька. А серед учасників були представники різних бригад Збройних Сил, Нацгвардії, спецпризначення… Було дійсно несподівано. Висновок один — програма, за якою нас готували, справді працює. Головне тепер — не втратити набуті навички. Щось мені підказує, що вони ще можуть знадобитися.

Актор зізнається: армія його змінила. Став обережнішим, а ще — значно дорослішим. Дорослішим на багато років.

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ

Інформація про оголошення конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності нерухомого військового майна, яке знаходиться на балансі й обліковується в КЕВ м. Харків:

№ п/п	Найменування об'єкта оцінювання, площа, місцезнаходження (адреса, в/м), балансоутримувач (назва, код за ЄДРПОУ, контактний телефон)	Орієнтовна дата оцінювання	Мета проведення оцінювання
1.	Нежитлове приміщення будівлі № 23 (склад-навіс) нерухомого військового майна загальною площею 44,0 м² за адресою: м. Харків, вул. Конарева, 20, в/м № 28, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
2.	Нежитлові приміщення окремо розташованої будівлі № 1 нерухомого військового майна загальною площею 461,0 м² за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 18, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
3.	Нежитлові приміщення окремо розташованої будівлі № 2 нерухомого військового майна загальною площею 456,0 м² за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 18, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду
4.	Нежитлові приміщення окремо розташованої будівлі № 24 нерухомого військового майна загальною площею 421,5 м² за адресою: м. Харків, вул. Залютинська, 18, в/м № 122, що перебуває на балансі КЕВ м. Харків, 07923280, тел. (057) 700-44-63	На поточну дату	Визначення вартості об'єкта з метою передачі в оренду

Відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015р. № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015р. за № 699/27144, по кожному об'єкту оцінювання окремо претенденти на участь у конкурсах подають до КЕВ м. Харків конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копії сертифіката суб'єкта про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт, якщо він не визначений в інформації про проведення конкурсу; умови розрахунків (відстрочки платежів).

У випадку, якщо два або більше учасники конкурсу отримають однакову кількість балів, комісія для визначення переможця конкурсу враховує додаткові критерії, до яких належать: досвід учасника конкурсу з оцінювання однорідного майна; кількість та якість виконаних учасником конкурсу договорів на проведення оцінювання майна, укладених з орендодавцями.

Конкурс відбудеться у КЕВ м. Харків за адресою: м. Харків, вул. Пушкінська, 61, об 11.00 через 14 днів після опублікування цієї інформації.

Тел. для довідок: (057) 700-44-63.

***

КЕВ м. Чернігів ЗСУ оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернігів.

Об'єкт № 1: нежитлові приміщення на другому поверсі двоповерхової будівлі комендатури № 101 загальною площею 239,07 кв.м, за адресою: Чернігівська область, Чернігівський р-н, смт Гончарівське, в/м № 5.

Орієнтовна дата оцінювання: 25.11.2016 р.

Об'єкт № 2: нежитлові приміщення одноповерхової будівлі вузлу зв'язку № 45 загальною площею 55,15 кв.м, за адресою: Чернігівська область, Чернігівський р-н, смт Гончарівське, в/м № 5.

Орієнтовна дата оцінювання: 25.11.2016 р.

Об'єкт № 3: нежитлові приміщення на першому поверсі двоповерхової будівлі КПО №222 загальною площею 54,63 кв.м, за адресою: Чернігівська область, Ічнянський р-н, смт Дружба.

Орієнтовна дата оцінювання: 25.11.2016 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в конкурсі надсилають (або подають особисто) до КЕВ м. Чернігів конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом».

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності; копії установчих документів претендента; копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається окремо в запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити:

1. Вартість виконання робіт.
2. Строки виконання робіт з оцінювання (після отримання в повному обсязі необхідної документації та інформації про об'єкт оцінювання) — не більше 10 днів (у разі необхідності — 3 дні для доопрацювання звіту).
3. Умови розрахунків: оплату виконаних робіт здійснює третя сторона згідно з укладеним тристороннім договором, а саме платник (потенційний орендар).

Конкурсна документація повинна надійти до комісії не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: м. Чернігів, вул. В.Дрозда (Любченка), 19, каб. № 5 до 16:00 год., тел./факс для довідок: (04622)5-30-27.

Конкурс відбудеться через 14 к/днів після опублікування цієї інформації в газеті о 10 год. за адресою: м. Чернігів, вул. В.Дрозда (Любченка), 19.

***

КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Назва об'єкта оцінювання:

— нежитлове вбудоване приміщення першого поверху (№1–88) площею 8,6 кв. м в будівлі літ. А Будинок офіцерів (інв. №4) військового містечка №101.

Місцезнаходження об'єкта: м. Чернівці, пл. Театральна, 6.

Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Чернівці (далі — КЕВ м.Чернівці).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 30.11.2016.

Конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за № 699/27144.

У конкурсі беруть участь суб'єкти оцінної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінки майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 № 796, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013 за № 937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яку становлять конкурсна пропозиція та підтвердні документи. До підтвердних документів належать: заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 Положення); копія установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копія сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсна пропозиція; інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема однорідного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається в окремо запечатаному конверті й має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсна документація повинна надійти до КЕВ м. Чернівці за адресою вул. Українська, 43, каб. №6 не пізніше 22 листопада 2016 року.

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 29 листопада 2016 року о 10.00 год. в Квартирно-експлуатаційному відділі м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43, каб. №2.

Телефон для довідок: (0372) 52-88-03.

***

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України, оголошує конкурс на заміщення посад наукових співробітників:

На посади осіб офіцерського складу:

провідний науковий співробітник відділу науково-методичного забезпечення розроблення і реалізації програм розвитку озброєння та військової техніки та державного оборонного замовлення, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

провідний науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки загального призначення, ШПК «підполковник», посадовий оклад 1400–1500 грн;

науковий співробітник науково-дослідного відділу розвитку озброєння та військової техніки бронетанкових, механізованих та аеромобільних військ, ШПК «майор», посадовий оклад 1180–1250 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід організації науково-дослідної роботи не менше 5 років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв.

На обіймання посади провідного наукового співробітника — науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі у конкурсі надсилати такі документи (матеріали): рапорт за підпорядкованістю, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, службова характеристика, службова картка, медична книжка, витяг із Резерву на 2016 рік, довідка про проходження військової служби, список наукових праць (винаходів).

Посади працівників Збройних Сил України:

молодший науковий співробітник науково-дослідного відділу патентно-ліцензійної, винахідницької та раціоналізаторської діяльності у Збройних Силах України, посадовий оклад 2026–2872 грн.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища технічна освіта, досвід науково-дослідної роботи не менше 3 років, наявність наукових праць або авторських свідоцтв, науковий ступінь доктора або кандидата наук.

Для участі в конкурсі надсилати такі документи (матеріали): заява, автобіографія, копії документів про освіту, кваліфікацію, науковий ступінь, вчене звання, копія військового квитка, листок з обліку кадрів, список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 12 грудня 2016 року.

Дата проведення конкурсу — 23 грудня 2016 року.

Документи надсилати на адресу: 03049, м. Київ, Повітрофлотський проспект, буд. 28, голові конкурсної комісії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки Збройних Сил України.

За довідками звертатися за телефонами: 271-08-55, 271-09-66, 520-12-84.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — частини приміщень на другому поверсі будівлі казарми під лікувальний заклад за ГП-1 військового містечка № 25 площею 12,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Госпітальна, 16.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 00 хв. 25 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Київське квартирно-експлуатаційне управління оголошує конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — технічний майданчик військового містечка № 159 площею 300,00 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Київ, вул. Бориспільська, 17.

Балансоутримувач: Київське квартирно-експлуатаційне управління (далі — Київське КЕУ).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати з метою продовження договору оренди.

Орієнтовна дата оцінювання: 31.10.2016.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оцінної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу I Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу для участі в ньому надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що там містяться. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних з виконанням робіт, строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація має надійти до Київського КЕУ не пізніше ніж за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться о 10 год. 30 хв. 25 листопада 2016 року за адресою: м. Київ, вул. Ав. Антонова, 2/32, каб. 15.

Документи надсилати поштою на адресу: 03186, м. Київ, а/с 37, Київське КЕУ; надавати особисто за адресою: м. Київ, вул. Курська, 13А, каб. 107.

Телефон для довідок: (067) 405-01-40 або (044) 242-81-99.

***

Інформація

Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсів з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсів з відбору суб'єктів оцінної діяльності, що відбулися 01 листопада 2016 року, переможцем визнано суб'єкта оцінної діяльності ТОВ «Український фінансово-інвестиційний союз» на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлові приміщення будівлі інв. № 78 військового містечка № 159 площею 442,10 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Бориспільська, 15;

— нежитлові приміщення будівлі інв. № 79 військового містечка № 159 площею 64,80 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Бориспільська, 15;

— нежитлові приміщення будівлі інв. № 98 військового містечка № 159 площею 728,30 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Бориспільська, 15.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, що відбувся 01 листопада 2016 року, переможцем визнано суб'єкта оцінної діяльності ТОВ «Інститут незалежної експертної оцінки» на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлові приміщення будівель інв. № 1, інв. № 2, інв. № 3, інв. № 4, інв. № 7, інв. № 8, інв. № 10, інв. № 11, інв. № 14, інв. № 15, інв. № 16, інв. № 23, інв. № 24, інв. № 25, інв. № 26, інв. № 27, інв. № 28, інв. № 29, інв. № 30, інв. № 31, інв. № 32, інв. № 33, інв. № 34 військового містечка № 227 загальною площею 14 533,80 кв. м, за адресою: м. Київ, вул. Бориспільська, 27.

За результатами конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, що відбувся 01 листопада 2016 року, переможцем визнано суб'єкта оцінної діяльності ФОП Рябченко О.М. на проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна, а саме:

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 15 площею 243,00 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 16 площею 50,00 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 17 площею 66,20 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 18 площею 156,00 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 19 площею 160,00 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська;

— нежитлові приміщення в/м № 226 будівлі інв. № 20 площею 196,50 кв. м, за адресою: м. Київ, с. Биківня, вул. Ушинська.

***

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка (далі — Військовий інститут) вносить зміни до тексту оголошення, надрукованого в газеті «Народна армія» від 20 жовтня 2016 року № 41 (5470) в частині кваліфікаційних вимог до посади начальника факультету військової підготовки в такій редакції:

«1. Посади, які заміщуються військовослужбовцями.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів:

Посаду начальника факультету військової підготовки Військового інституту можуть обіймати особи офіцерського складу, які мають науковий ступінь (за профілем діяльності), вчене звання, оперативно-тактичний рівень військової освіти, стаж військової служби на посадах науково-педагогічних працівників не менше 3 років та мають досвід військової служби не менше 1 року на командних посадах та посадах керівного складу в органах військового управління (військових частинах)».

***

На виконання доручення заступника Міністра оборони України — керівника апарату від 25.10.2016 № 17797/з/11 Міністерством оборони України оголошується конкурс на заміщення вакантних посад керівників державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства оборони України та функціональне управління якими покладене на Головне управління майна та ресурсів.

Державне підприємство «Конверсенергопром»

Юридична адреса підприємства: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, корп. 20.

Тел. (044) 483-46-91-ф.

Основні напрямки діяльності:

соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їх сімей, капітальне будівництво.

Державне підприємство «Укрспецконверсія»

Юридична адреса підприємства: 65026, м. Одеса, Приморський р-н, вул. Приморська, 27.

Тел. (044) 483-46-91-ф., (097) 070-77-77.

Основні напрямки діяльності:

соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їх сімей, капітальне будівництво.

Державне підприємство «Укрконверсбуд»

Юридична адреса підприємства: 04050, м. Київ, вул. Мельникова, 81, корп. 20 .

Фактична адреса підприємства: 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 13/24.

Тел. (044) 483-46-91-ф., (067) 407-49-87.

Основні напрямки діяльності:

соціальна та професійна адаптація, перепідготовка та працевлаштування військовослужбовців, звільнених у запас або відставку, та членів їх сімей, капітальне будівництво, організація будівництва житлових та нежитлових будівель.

Установа «28 управління начальника робіт»

Юридична адреса підприємства: 03168, м. Київ, Повітрофлотський просп., 6.

Фактична адреса підприємства: 02093, м. Київ, Бориспільська, 26.

Тел. (044) 567-81-38.

Основні напрямки діяльності:

капітальне будівництво, здійснення капітального і поточного ремонту казармено-житлового фонду та комунальних споруд.

Перелік документів, що надаються комісії разом із заявою на ім'я голови постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України:

2 фотокартки 3х4 см; автобіографія, написана власноручно, резюме; конкурсна пропозиція; належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, копія картки фізичної особи — платника податків, копія військового квитка (для військовозобов'язаних), копія трудової книжки, копії посвідчень про відзначення державними нагородами, копії посвідчень про присвоєння почесних звань, копію документа про повну вищу освіту, науковий ступінь, вчене звання, підвищення кваліфікації; згода на обробку персональних даних; заповнений аркуш обліку кадрів (особова картка працівника ф. № П-2); довідка про стан здоров'я Ф 133/о; довідка про відсутність судимості; інформація про досвід успішної роботи з управління підприємством; рекомендації та інші документи на розсуд претендента.

Кваліфікаційні вимоги до претендентів:

повна вища освіта відповідного напряму підготовки (магістр, спеціаліст). Післядипломна освіта в галузі управління. Стаж роботи за професіями керівників нижчого рівня — не менше 5 років.

Вимоги до конкурсної пропозиції:

відповідно пункту 18 постанови Кабінету Міністрів України від

3 вересня 2008 р. № 777 «Про проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки».

Термін подання документів до конкурсної комісії — по 09.12.2016 за адресою: 03168, м. Київ-168, Повітрофлотський просп., 6, Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, електронна адреса: dkp2016@ukr.net

Місце проведення конкурсного відбору — приміщення № 223 Головного управління майна та ресурсів за адресою: м. Київ, вул. Перемоги, 55/2.

Дата проведення конкурсного відбору — протягом 30 календарних днів після дати засідання комісії з розгляду заяв претендентів і доданих до них документів, дата оголошення результатів конкурсного відбору — протягом 3 днів після його завершення.

За довідками звертатися за телефонами:

у Департаменті кадрової політики Міністерства оборони України — (044) 454-43-97.

у Головному управлінні майна та ресурсів — (044) 454-74-36.

Інформацію, що стосується фінансово-економічного стану підприємств — баланс (форма №1), звіт про фінансові результати (форма № 2), звіт про рух коштів (форма № 3), звіт про власний капітал (форма № 4), примітки до річної фінансової звітності (форма № 5) надано на WEB-сторінці інтернет-порталу Міністерства оборони України в розділі «Кадрова політика, відбір керівників ДП МОУ, оголошення».

***

Результати конкурсного відбору на посади керівників Концерну «Військессетменеджмент», ДП МОУ «Одеський завод будівельних матеріалів», ДП МОУ «Південьвійськбуд»

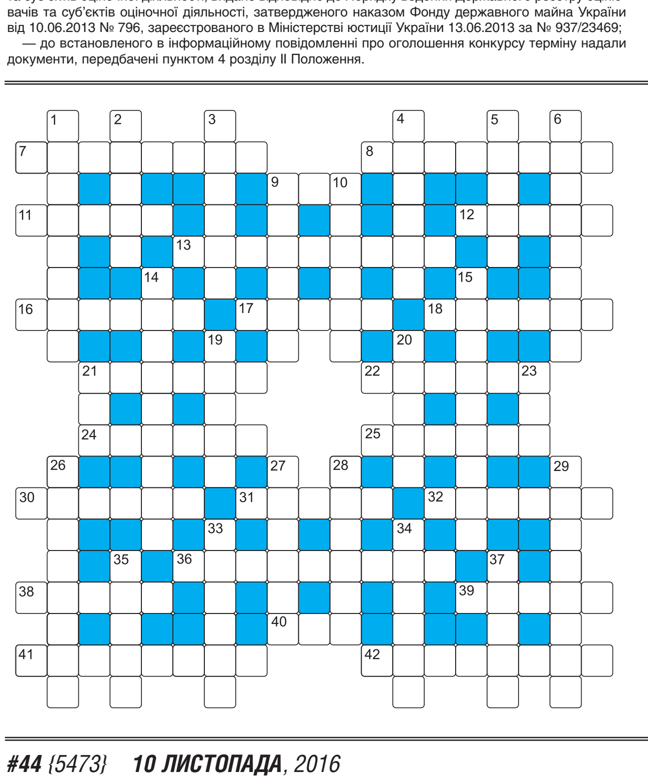
8 листопада 2016 року відбулося засідання постійно діючої комісії з проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки, що належать до сфери управління Міністерства оборони України із заслуховування конкурсних пропозицій учасників конкурсного відбору на посади генерального директора Концерну «Військессетменеджмент», директорів ДП МОУ «Одеський завод будівельних матеріалів» та ДП МОУ «Південьвійськбуд».

За результатами проведеного комісією конкурсу переможцями конкурсного відбору визнано:

на посаду генерального директора Концерну «Військессетменеджмент» — Торгаченка Олександра Олександровича;

на посаду директора ДП МОУ «Одеський завод будівельних матеріалів» — Лазебного Геннадія Володимировича;

на посаду директора ДП МОУ «Південьвійськбуд» — Гельчина Олега Владиславовича.

Горизонталь:

7. Міністр оборони України. 8. Вогнепальна зброя для ближнього бою. 9. Кухар на судні. 11. Стрілецька пісня «Як з Бережан до …». 12. Один з ватажків гайдамацького повстання. 13. Підводний човен. 16. Північно-атлантичний … . 17. Судно берегової охорони. 18. Обласний центр, у якому знаходиться бронетанковий завод. 21. Ім'я агента 007. 22. Велика шлюпка. 24. Бойова нагорода. 25. Лінія розділу між територіями держав. 30. Місце водія у транспортному засобі. 31. Сучасний український бойовий танк. 32. Ватажок карпатських опришків. 36. Вогнепальна зброя різних конструкцій, що вражає противника із далекої відстані. 38. Ім'я Петлюри, головного отамана військ УНР. 39. Ім'я Орлеанської діви. 40. Офіцер у султанській Туреччині. 41.Стрілянина із багатьох гармат. 42. «Озброєний» знак Зодіаку.

Вертикаль:

1. Морське судно. 2. Рішуча атака укріпленої позиції. 3. Перший голова Служби безпеки України (1991–1994 рр.). 4. Скандинавський воїн. 5. Військовий противник. 6. Літальний апарат, який піднімається в повітря без розбігу. 9. Командир батальйону (скор.). 10. Молодший офіцер у кавалерії. 14. Посадова особа у збройних силах, яка займається питаннями постачання військ. 15. Полігон для танкових навчань. 19. Місто у Черкаській області, населення якого у XVIII ст. брало активну участь у гайдамацькому русі. 20. Офіцерське звання. 21. Його без вогню не буває. 23. Ярослав Мудрий для Володимира Великого. 26. Воїн в тилу противника. 24. Український гетьман, під керівництвом якого козаки зруйнували польську фортецю Кодак. 28. Гетьман України, який підтримав шведів у війні з Росією. 29. Широкий ланцюг, який накладається на колеса танка для підвищення його прохідності. 33. Скупчення військових суден. 34. Рід військ, що діє в пішому строю. 35. Військова неволя. 37. Холодна козацька зброя.

Підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ХОРТИЦЯ — НАЙБІЛЬШИЙ ОСТРІВ НА ДНІПРІ

Острів Хортиця має довжину 12,5 км, ширину в середньому 2,5 км і площу приблизно 3000 га

Одним із семи чудес України є Хортиця — найбільший острів на Дніпрі, розташований у районі міста Запоріжжя, нижче Дніпровської ГЕС. Основу острова становлять граніти і гнейси, яким близько двох мільярдів років. Природна унікальність Хортиці в тому, що тут у мініатюрі представлені зразки всіх ландшафтних зон України. Острів простягнувся з північного заходу на південний схід, має довжину 12,5 км, ширину в середньому 2,5 км і площу приблизно 3000 га.

Флора Хортиці нараховує понад 1600 видів рослин. На острові стикаються різноманітні природні зони: різнотравно-ковилові степи, дубові й хвойні ліси, заплавні луки.

Завдяки стратегічному розташуванню у Хортиці насичене історичне минуле. Острів відіграв значну роль у битвах козаків. 1965 року він став державним історико-культурним заповідником.

Чимало назв на острові пов'язані з перебуванням запорожців: урочище Сагайдачного, Січові ворота, Козача могила, Совутина скеля тощо.

У Музеї історії запорозького козацтва, відкритому на території заповідника 1983 р., зібрано понад 30 тис. експонатів, які охоплюють історичний період від палеоліту до XIX ст. н. е. Експозицію доповнюють чотири діорами. Переважна більшість експонатів знайдена саме на Хортиці. Це кам'яні знаряддя праці, кераміка, зброя, якорі, фрагменти старовинних човнів, стовбур дуба, який був зрубаний кілька тисячоліть тому і стільки ж пролежав на дні Дніпра.

Нині на Хортиці вже завершене будівництво історико-культурного комплексу «Запорозька Січ», започатковане 2004 р. на свято Покрови, в День українського козацтва. На території комплексу відтворено козацькі курені, гостроклі та оборонну вежу. Збудовано невелику триверху дерев'яну церкву, присвячену Покрові Богородиці.

Підготувала Олена КРУГЛЄНЯ

ЛИСТ КОХАНІЙ

Зорі небесні, попри проклььони,
Попри війну, печаль та зневіру,
Ви передайте мої поклони
Тій, що кохаю душею щиро.

На чергуванні, наприкінці ночі,
Доповідаю по рації пошепки
Й згадую знову смарагдові очі
І таємничу лагідну посмішку.

Зіроньки, прошу, шлях їй освітлюйте
І нагадайте про зустрічі наші.
Серце її наповніть надією,
Як би їй зараз не було важко.

Зорі небесні, скажіть їй, що війни
Мають початок і мають закінчення.
Після випробувань будуть обійми —
Люди у цьому віками досвідчені.

Брама до неба — голкові вуха,
Шлях до зірок — завжди через терня...
Тільки б вона ніколи не слухала
Тих, хто не вірить у моє повернення...

Зорі небесні, порою ранньою,
Попри лихої війни забаганки,
Ви передайте моєму коханню:
Хай не сумує — близько світанок.

Ігор СИЧОВ

ВИСЛОВИ ВИДАТНИХ ЛЮДЕЙ

• Ми б'ємось за те, чому нема ціни в усьому світі, — за Батьківщину.

Олександр Довженко

• Бути українцем — це значить бути постійно в стані доказування свого права на існування.

Володимир Винниченко

• Скільки нас, людства, вже є на планеті? Мільярдів шість? І серед них українці, дивна-предивна нація, яка живе тут з правіку, а свою незалежну державу будує аж тепер.

Ліна Костенко

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

А хочеш, доведу, що ти віслюк?
— Ага!
— Скажи «іа».
— Не скажу...
— Бач, віслюки завжди вперті!

***

— Пив?
— Ні, люба, не пив!
— Тоді скажи: «В надрах тундри видри в гетрах тирять в відра ядра кедрів».
— Пив!

***

Студенти — це частина населення, яка має найдорожчі телефони без грошей на рахунку...

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф» (вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).
Наклад 32954 Замовлення 50659
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Вадим КОВАЛЬОВ
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, 04050

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114
9 771029 911004